

บ้านเรา

วันเด็กแห่งชาติ ๒๕๓๓

จากปก พระฉายาลักษณ์พระราชทาน

บ้านเรา

วันเด็กแห่งชาติ ๒๕๓๓

ISBN 974-7903-38-5

๕.-

ท. 12935-12937

ท. 080

ท. 123 ข

เด็กเป็นอันมากมีความรักดีมาแต่กำเนิด จะเรียน
จะเล่นจะทำอะไรก็มุ่งมั่นทำให้ดีแท้. ไม่มีปัญหาอุปสรรคหรือ
ความลำบากยากแค้นใด ๆ จะกีดกันไว้ได้. เด็กเหล่านี้ ผู้ใหญ่
ควรสนใจและแม่เมตตาเกื้อกูลประคับประคองให้ได้มีโอกาสพัฒนา
ไปในทางที่ถูกที่ดี ทั้งด้านการศึกษาและจิตใจ. เขาจักได้เจริญ
เติบโตเป็นคนดีพร้อม และเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนทั่วไป.

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันเสาร์ ที่ 13 มกราคม พุทธศักราช 2533

เลขทะเบียน	15601	๑.1
เลขหมู่		
วันที่	24 ส.ค. 2533	

พระคศิธรรม

ประทานในวโรกาส "วันเด็กแห่งชาติ"

พุทธศักราช 2533

ชีวิตเยาวชน เป็นชีวิตแห่งการเริ่มต้นทุกสิ่งทุกอย่าง
ตั้งแต่การศึกษาเรียนรู้ การปรับสภาพจิตใจเข้ากับสิ่งแวดล้อม การเริ่มต้น
เป็นเครื่องชีวิตความล้มเหลว หรือความสำเร็จ การดำเนินชีวิตในวัยต้น ย่อม
บ่งชี่วิถีในอนาคต

ผู้อยู่ในวัยเยาว์ จำต้องมีจิตสำนึกกตัญญูต่อผู้เลี้ยงดู ผู้ชี้นำ ผู้ให้การพึงพิง
อนาคตของเยาวชน อยู่กับการเริ่มต้นของผู้ใหญ่ บทบาทของผู้ใหญ่ ย่อมฝังแน่นในจิต
ใจของเยาวชน เพราะบทบาทของผู้ใหญ่คือภาพประทับใจเด็ก

เยาวชนเปรียบเสมือนผ้าขาว ย่อมง่ายต่อการรับสีต่าง ๆ ที่ถูกย้อม ปลาย
หางของผู้ใหญ่ แต่เป็นต้นทางของผู้เยาว์ ดังนั้น เมื่อฝากความหวังไว้กับเยาวชน ผู้
ใหญ่จึงต้องทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี.

ดร. พระยาเทพสิงวร

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

คำขวัญ
ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๓๓

รักชาติ รักคนพิการ รักคนชรา รักคนด้อยโอกาส

พลเอก

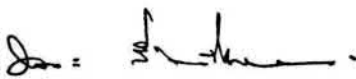
(ชาติชาย ชุณหะวัณ)
นายกรัฐมนตรี

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ

ประจำปี ๒๕๓๓

ยึดมั่นวินัย
ใฝ่ใจศึกษา
พัฒนาคุณธรรม

พลเอก :

(มานะ รัตนโกเศศ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๓๓

“เด็กดีต้องมีระเบียบวินัย
ขยันหมั่นเพียร
จิตใจเอื้อเฟื้อ”

(นายสกุล ศรีพรหม)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๓๓

“เด็กดีต้องสร้างสรรค์ มาช่วยกันสร้างชาติไทย”

(นายไหม ศิรินวกุล)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๓๓

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย

(นายบรรจง ชูสกุลชาติ)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

เนื่องจากในปี ๒๕๓๒ เป็น “ปีพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” ประกอบกับในบ้านเราที่ภาคใต้ได้เกิดอุทกภัยและวาตภัยครั้งใหญ่ถึง ๒ ครั้งติดต่อกัน ทำให้คณะกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือวันเด็กประจำปี ๒๕๓๓ ตกลงกำหนดชื่อหนังสือวันเด็กปีนี้ว่า “บ้านเรา”

ใน “บ้านเรา” นอกจากจะมีเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการรักษาสีสิ่งแวดล้อมในธรรมชาติ เช่น สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ คำวิงวอนจากเพื่อนร่วมโลก มาช่วยรักษาแหล่งน้ำให้สะอาดกันดีกว่า แล้วยังมีสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราในด้านอื่นๆ อีกมากมาย เช่น พระราชพิธีตรียัมปวาย กวีซีไรต์ เยาวชนไทยวันนี้ เอ็ดส์ และที่ขาดไม่ได้คือ การ์ตูน นิทาน และบทกวีสำหรับเด็ก แล้วหนังสือวันเด็กปีนี้ ยังมีงานเขียนของเด็กที่ชนะการประกวดของกรมวิชาการอีกด้วย และหนึ่งในจำนวนนั้นคือ “ฉันคือใคร เธอรู้ไหม” งานพระนิพนธ์และเขียนร่วมกันของ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และพระสหาย

คณะอนุกรรมการฯ สำนักในพระมหากษัตริย์คุณ
ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราโชวาท สำนึกใน
พระกรุณาในพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
ที่โปรดประทานให้คณะอนุกรรมการฯ เข้าเฝ้าเพื่อ
สัมภาษณ์พิเศษ และฉายพระรูป สำนึกในพระเมตตา
แห่งสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช ที่ได้
ประทานพระคติธรรม ตลอดจนขอขอบพระคุณ ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ ทั้ง ๒ ท่าน และท่านปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการที่กรุณาให้คำขวัญแก่เด็กและเยาวชน เพื่อ
จัดพิมพ์ในหนังสือวันเด็กประจำปี ๒๕๓๓

ขอขอบคุณผู้เขียนเรื่อง ผู้วาดภาพประกอบ
ผู้ออกแบบรูปเล่ม ตลอดจนผู้จัดพิมพ์หนังสือวันเด็ก
จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอส่งความปรารถนาดีมายังเด็กและเยาวชน
ทั้งหลาย และท่านผู้อ่านหนังสือนี้โดยทั่วกัน

(นายมงคล ศรีไพรวรรณ)

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ประธานอนุกรรมการ

จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือวันเด็กประจำปี ๒๕๓๓

สารบัญ

บ้านเราเนาสุข	ฐะปะนีย์ นาครทรรพ	๑๒
สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์	กรองแก้ว เชนศรี	๑๕
สัมภาษณ์พระเจ้าหลานเธอฯ	"องค์ภา นักประพันธ์น้อย"	๑๗
หน้าที่เด็กจำให้ตมิสับข้อ	สวัสด์ สุวรรณอักษร	๒๒
ฉันคือใคร เธอรู้ไหม	พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา	๒๓
ฉันเป็นคนไทย	เด็กชายวุฒิชัย คำยัง	๓๒
พระราชพิธีตรียัมปวาย	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	
	คุณหญิงศรีนาถ สุริยะ	๔๑
คำวิงวอนจากเพื่อนร่วมโลก	สรรพพร แดงสกุล	๔๗
มาช่วยรักษาแหล่งน้ำให้สะอาดกันดีกว่า	ถวัลย์ มาศจรัส	๕๐
ฉันวันนี้	แพรวพรรณ เกิดโกคา	๕๕
รู้จักกรีฑาไหม ปี ๒๕๓๒	ธวัชชัย-อิสระ	๕๘
บทกวีสำหรับเด็ก	ไพฑูรย์ ธัญญา	๖๑
เด็กดีของพ่อแม่	อุทิศดี	๖๔
เด็กนักเรียนของคุณครู	อุทิศดี	๖๕
การ์ตูน	สมคิด มากมาสุข	๖๖
สองพี่น้อง	รสา วงศ์ยังอยู่	๖๗
มั่งเปื้อนเลือด	รัชนิ ศรีไพรวรรณ	๗๓
เอดส์	วิภา ตันทุลพงษ์	๘๓
เยาวชนไทยในวันนี้	อิสระ เลียงเพราะดี	๘๗
	ธวัชชัย พิกุลแก้ว	
กลเม็ด...ที่เด็ดแบบไทยๆ	เฟิสท์-เฟิร์น	๙๕
Music Toon บ้านเรา-บ้านของเรา	เฟิสท์-เฟิร์น	๙๘
ภาพประกอบเยาวชนไทยวันนี้		๑๐๑
กิจกรรมวันเด็ก ปี ๒๕๓๒		๑๐๒

บ้านเราเนาสุข

เรื่อง ฐะปะนีย์ นาครทรรพ
ภาพ พรทิพย์ วัชรไพโรจน์

บ้านเราเนาสุข
ได้ฝนชุ่มฉ่ำ
ผู้คนเดือดร้อน
อีกหลายเมืองนั้น
ทลายบ้านฐานถิน
เสียงร้องร่ำไห้
เจ็บป่วยล้มตาย
ทนอดอดทน

มีทุกข์มาไกล
ทำลายจับปล้น
ชุมพรโคกคัลย
พลอยฟ้าพลอยฝน
สิ้นที่อาศัย
หากินดินรน
วุ่นวายสับสน
รอผู้อาทร

ภวนัยได้สดับ
สองไท้พระราชทาน
รัฐบาลขมิ้มมัน
ช่วยเหลือราษฎร
ออกข่าวทีวี
สิ่งของมอบให้
น้ำจิตชาวไทย
ช่วยขับน้ำตา

ทรงรับข่าวสาร
เงินล้านดั่งร้อน
จัดสรรหาหน่วยจร
ให้ทันเวลา
มีผู้เห็นใจ
อีกทั้งเงินตรา
ภาคไหนไม่ว่า
ชาวใต้เร็วพลัน

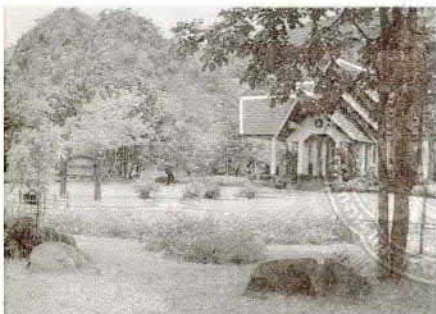
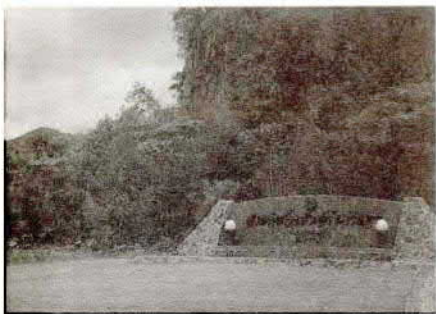
อีกสงฆ์องค์เจ้า
 แรงหนุนจนเจือ
 ปรานีชี้ทาง
 แสงธรรมอัศจรรย์
 น้ำใจไหลล้น
 ด้านแรงवादภัย
 สามัคคีธรรม
 เด็กไทยวัยเยาว์

ท่านเข้าช่วยเหลือ
 หลายแหล่งแบ่งปัน
 จางทุกข์โศกวัน
 ผ่อนทุกข์บรรเทา
 เกิดพลังยิ่งใหญ่
 ด้วยธรรมล้ำเทา
 นำช่วยบ้านเรา
 จำไว้ให้คุณ

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

กรองแก้ว เงินศรี

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ที่มีต่อปวงชนชาวไทยตลอดมา คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับส่วนราชการจังหวัด บริษัทห้างร้าน และประชาชนผู้มี ความจงรักภักดี จัดสร้างสวนสาธารณะขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่ทรง

เจริญพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๓

สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรตินี้ สร้างขึ้นในเขตการศึกษาละ ๑ แห่ง รวม ๑๒ แห่งทั่วประเทศไทย และได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ชื่อว่า สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ตามด้วยชื่อจังหวัดที่ตั้งสวน แต่คนโดยทั่วไปเรียกชื่อย่อ ๆ ว่า “สวนสมเด็จพระ

วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว พร้อมกับความสำเร็จของการสร้างสวนสมเด็จพระ บรลุเป้าหมายที่วางไว้ สวนสมเด็จพระฯ ได้รู้จักกัน

อย่างแพร่หลาย ขณะนี้เรามีสวนสมเด็จฯ ทั้งสิ้น ๑๒ แห่ง อยู่กระจายกันไปทั่วประเทศ สวนสมเด็จฯ ทั้ง ๑๒ แห่งนี้ มีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามสภาพภูมิประเทศของแต่ละพื้นที่ เรามีสวนสมเด็จฯ ที่มีลักษณะเป็นสวนป่า อยู่ในจังหวัดศรีสะเกษ สวนสมเด็จฯ ที่มีลักษณะเป็นสวนกลางเมือง อยู่ในจังหวัดร้อยเอ็ด ฉะเชิงเทรา สวนสมเด็จฯ ที่มีลักษณะเป็นสวนน้ำ อยู่ในจังหวัดนนทบุรี พิจิตร สกลนคร เชียงราย สวนสมเด็จฯ ที่มีลักษณะเป็นสวนหิน อยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี สวนสมเด็จฯ ที่มีลักษณะเป็นสวนภูเขาและถ้ำ อยู่ในจังหวัดชุมพร พังงา สวนสมเด็จฯ ที่อยู่ริมทะเลหลวง เป็นสวนชายทะเล อยู่ในจังหวัดปัตตานี และสวนสมเด็จฯ ในบริเวณอุทยานประวัติศาสตร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ถึงแม้ลักษณะของสวนจะแตกต่างกันออกไปตามสภาพภูมิประเทศก็ตาม แต่การจัดตกแต่งสวนให้สวยงามด้วยไม้ดอกไม้ประดับไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันเลย บางแห่งยังจัดให้มีน้ำพุกลางสวน ช่วยให้ดูเด่นยิ่งขึ้น ถ้าเรามีโอกาสเข้าไปเที่ยวชมสวน เราจะพบกับธรรมชาติอันสวยงาม ต้นไม้ใหญ่น้อย ดอกไม้หลากสีหลายพันธุ์ นกป่านานาชนิด โฉบบินไปมา ทำให้สวนสมเด็จฯ งดงามยิ่งนัก.

สัมภาษณ์

พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

“องค์ภา นักประพันธ์น้อย”

เด็กเด็กทั้งหลาย
กตัญญูทุกเวลา

มุ่งหมายทำดี
ต่อผู้มีพระคุณ

คณะกรรมการจัดทำหนังสือวันเด็กได้ขอประทานวโรกาส
เข้าเฝ้า พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เพื่อขอประทาน

สัมภาษณ์และตีพิมพ์บทประทาน
สัมภาษณ์ของพระองค์ เพื่อ
เป็นสื่อกลางที่จะเชื่อมโยง
ความรู้สึกของพระองค์เนื่องใน
วันเด็กแห่งชาติ และเป็น
สิริมงคลแก่เยาวชน นับเป็น
พระกรุณาธิคุณที่ทรงอนุญาต
ให้คณะอนุกรรมการกองบรรณา-
ธิการหนังสือวันเด็ก เข้าเฝ้า
เป็นการส่วนพระองค์ เมื่อ

เวลา ๑๗.๐๐ น. ของวันพุธที่ ๒๙ พฤศจิกายน ที่ผ่านมา ณ
พระที่นั่งอัมพรสถาน

เมื่อเสด็จฯ ออกมาประทับ ณ ห้องโถง ภายในพระที่นั่ง
อัมพรสถาน ทรงฉลองพระองค์เป็นชุดกระโปรงสีชมพูอ่อน โดยอุ้ม
สุนัขตัวโปรดออกมาด้วย นับเป็นภาพที่ประทับใจเป็นอย่างยิ่ง ระหว่าง
ประทับประทานสัมภาษณ์นั้น ทรงตอบอย่างช้าๆ ชัดเจน และ
ทรงพระสรวลในระหว่างที่ทรงตอบคำถามอย่างมีพระอารมณ์แจ่มใส
หนังสือวันเด็ก ในวันเด็กทรงคิดถึงอะไรเป็นสิ่งแรกบ้างพะคะ
พระองค์ภา นึกว่าวันนี้จะเล่นอะไรดี
หนังสือวันเด็ก ทูลกระหม่อมฯ ทรงทำอะไรเป็นพิเศษในวันเด็กบ้าง
พะคะ

พระองค์ภา ก็คงจะไปดูพระ-
ที่นั่งอนันต์ พิมานเมฆ ซึ่งดูอยู่ทุกปี
ก็ดูอยู่บ่อยๆ ก็คงไม่มีอะไรมาก
กว่านั้น แล้วก็ไปงาน

หนังสือวันเด็ก ทรงอยากให้เด็ก
เป็นอย่างไรในความคิดของทูล-
กระหม่อมฯ

พระองค์ภา ก็อยากให้เด็กเป็นเด็กดี แต่หม (ทรงเว้นระยะและ
สรวลเบาๆ) ตัวเองก็ทำไม่ค่อยจะได้ (เอียงพระพักตร์
ทำท่าอาย) เทียวไปบอกคนอื่นเค้า

หนังสือวันเด็ก เด็กดีในความคิดของทูลกระหม่อมควรมีลักษณะ
อย่างไรบ้างเพคะ

พระองค์ภา ไม่ซีเกียจ ดื้อไม่มาก ชนไม่มาก เพราะถ้าไม่ดื้อ
ไม่ชนคงเป็นไปไม่ได้... แต่อย่าให้มากนักเป็นใช้ได้

หนังสือวันเด็ก วันเด็กในปีนี้จะทำอะไรเป็นพิเศษให้เสด็จแม่บ้างไหม
เพคะ

พระองค์ภา ปกติในวันเด็กไม่ทำอะไรให้เสด็จแม่ เสด็จแม่จะต้อง
ทำให้เพราะเป็นวันเด็ก ปกติเสด็จแม่จะพาไปเที่ยว

หนังสือวันเด็ก ทรงได้รับรางวัลจากการประกวดคำขวัญเนื่องใน
วันสหประชาชาติที่ผ่านมา มีแรงจูงใจที่ทำให้
ทรงส่งคำขวัญเข้าประกวดอะไรบ้างเพคะ

พระองค์ภา ทางโรงเรียน
แนะนำให้นักเรียนทุกคนเขียน
หนังสือวันเด็ก ทรงใช้เวลา
นานเท่าไรในการทรงคำขวัญนั้น
พระองค์ภา ประมาณ
๕๐ นาที

หนังสือวันเด็ก ในการทรง
คำขวัญได้ทรงปรึกษาใครบ้าง
หรือเปล่า โดยเฉพาะเสด็จแม่

พระองค์ภา เปล่า เขียนที่โรงเรียน

หนังสือวันเด็ก ทรงรู้สึกอย่างไรที่ได้รับรางวัลในการประกวดครั้งนี้

พระองค์ภา ดีใจ

หนังสือวันเด็ก เสด็จแม่ของฝ่าพระบาทตรัสว่าอย่างไรบ้างเมื่อได้
ทรงทราบว่าฝ่าพระบาทได้รับรางวัล

พระองค์ภา ก็ขมว่าเก่งที่มีความสามารถทำได้ขนาดนี้ เพราะ
ผู้เข้าแข่งขันมีหลายระดับ หลายอาชีพ และวัยวุฒิ

หนังสือวันเด็ก ทรงคิดว่าสหประชาชาติมีส่วนช่วยชาวโลกอย่างไร

พระองค์ภา ช่วยประเทศที่เดือดร้อน ยากจน ภัยสงคราม ภัย
ธรรมชาติต่าง ๆ

ทางคณะกรรมการ ได้ขอประทานพระกรุณาให้
ทรงแต่งคำประพันธ์เพื่อเป็นของขวัญสำหรับเด็กไทย เนื่องในวันเด็ก
แห่งชาติปีนี้ ทรงเขียนด้วยลายพระหัตถ์ดังข้อความ

เด็กเด็กทั้งหลาย มุ่งหมายทำดี
กตัญญูทุกเวลา ให้อุปถัมภ์พระคุณ

เป็นเวลาพอสมควรที่พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
ทรงพระกรุณาต่อคำถามทุกคำถามของคณะกรรมการ และ
ทรงฉายพระรูปกับคณะโดยไม่ถือพระองค์ สร้างความปลาบปลื้ม
ประทับใจเป็นอย่างยิ่ง จนได้เวลาพอสมควร คณะฯ จึงได้กราบ-
บังคมทูลลา

หน้าที่เด็กจำให้ดีมีสิบข้อ

หน้าที่เด็กจำให้ดีมีสิบข้อ

หนึ่ง ศรัทธาต่อศาสนาอย่างนายแห่ง

สอง เคารพธรรมเนียมไทยไม่เคลือบแคลง

ไม่ขัดแย้งประเพณีอันดีงาม

สาม เชื่อฟังพ่อแม่และคุณครู

ไม่ลบหลู่ไม่นึกเกลียดไม่เหยียดหยาม

สี่ มารยาทวาจาใจไม่เลวทราม

ไม่เหยียดหยามลบหลู่ผู้ใหญ่ตน

ห้า กตัญญูกตเวทีมีไว้มนั้

หก ต้องหมั่นสะอาดไว้จะได้ผล

เจ็ด ขยันการเรียนเพียรฝึกตน

แปด ฝึกฝนอบรมทรัพย์ไว้ให้จงดี

เก้า ซื่อสัตย์และทำจริงสิ่งที่ถูกต้อง

ตามทำนองนักกีฬาอย่าขาดหนี

สิบ สงเคราะห์ผู้อื่นไซ้ไรให้มากมี

อีกทรัพย์ที่เป็นของหลวงต้องหวงเอย.....

จากแนะนำน้องน้อย -- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร

ฉันคือใคร เธอรู้ไหม?

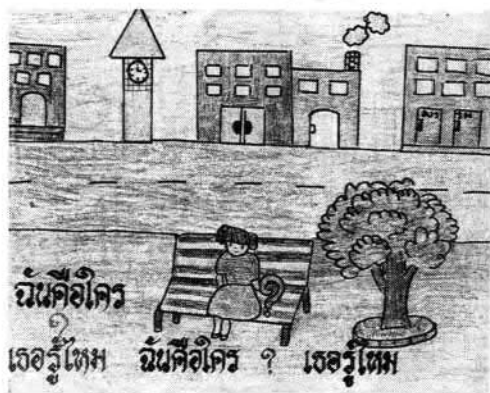
เนื้อเรื่อง พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

เขียนเรื่อง ด.ญ. ณิศรา สุพันธุ์วนิช

ภาพและสี ด.ญ. ศศิกานต์ อภัยวงศ์

ด.ญ. เพ็ญนิภา เพิ่มสุริยา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๗ โรงเรียนราชินี

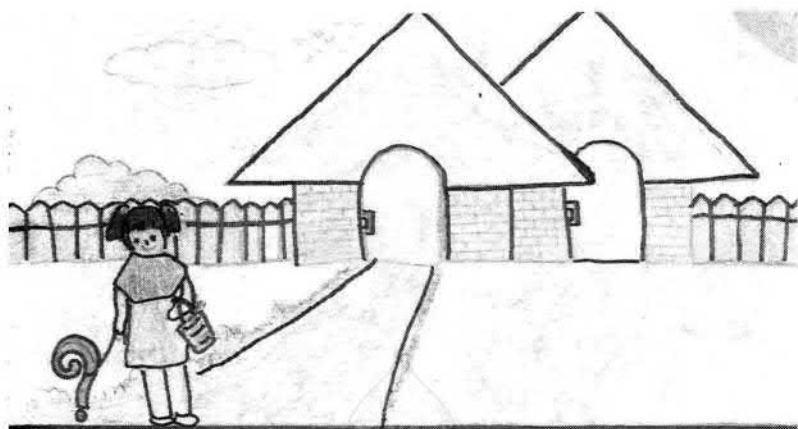

ณ ประเทศอังกฤษ ขณะกำลังไปซื้อของ วันหนึ่งฉันไปตลาด
เพื่อเลือกซื้อของหลายชนิด

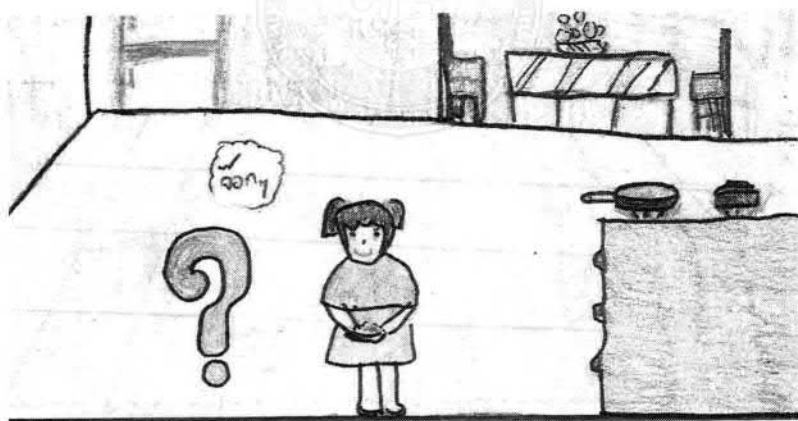

ฉันได้ซื้อของสิ่งหนึ่ง ซึ่งหาซื้อยาก ฉันได้จับจ่ายอยู่จนเหนื่อยใจ

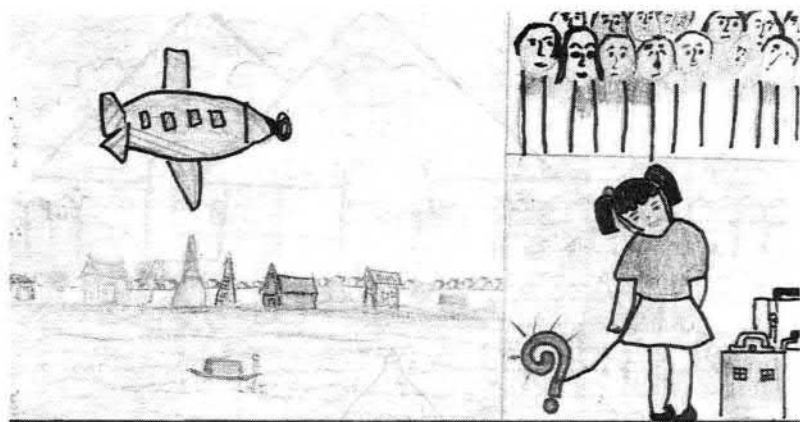
จึงตั้งใจให้เจ้าแมวเป็นช่างล่าสัตว์

เมื่อฉันทำของฝากกับเจ้าของจนไม่มีที่ทูลงแล้ว ฉันก็ทำเจ้าฝากในเชือกกลับมา
 ท้า ด้วยความที่ฉันไม่รู้ใจ

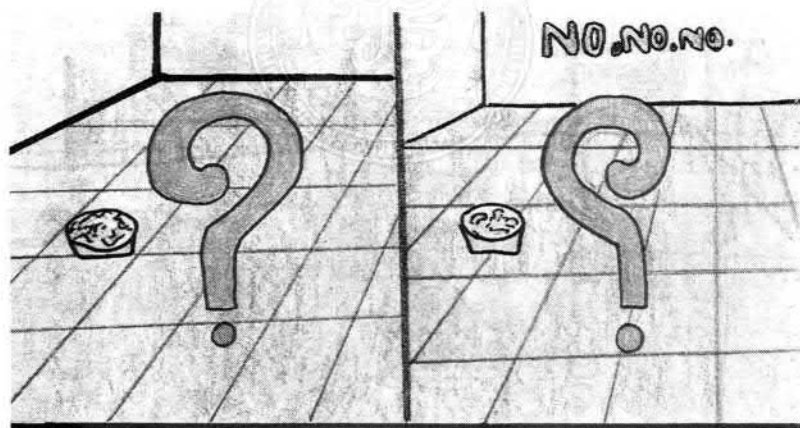

ฉันสงสัยว่าทำไมหาสิ่งที่ดีขึ้น ฉันจะบอกให้เธอทำสิ่งที่ดี
 ทำสิ่งที่ดีอย่างเร็วที่สุด
 ทำสิ่งที่ดีให้

ต่อมาจึงได้กลับประเทศไทย ได้ให้เจ้าเคซงเซมหารัศมิ์กลับด้วย และให้ทำพิธี

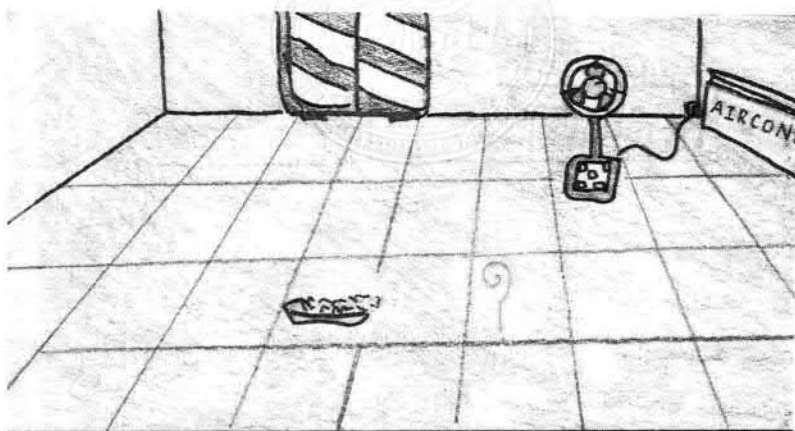
คืน

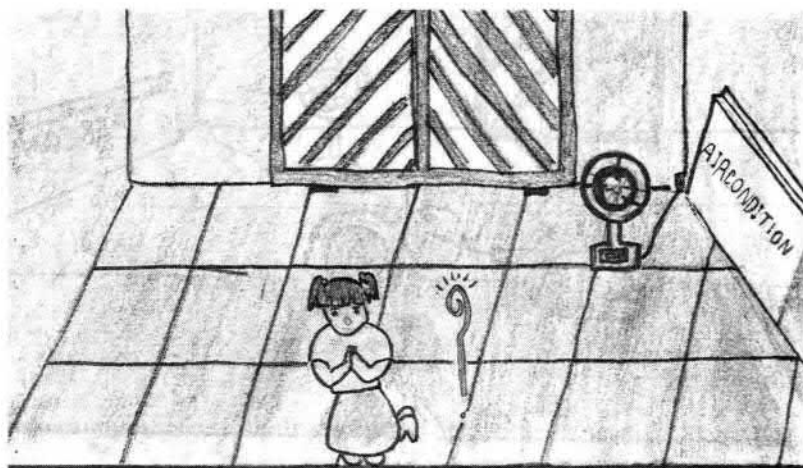
ปรากฏว่า อากาศประเทศไทยร้อนมาก ทำให้เจ้าเคซงเซมหารัศมิ์อาหารไม่ลงโดย
ไม่ยอมแตะต้องอาหารเลย ไม่ว่าจะเป็นอาหารประเภทใด

ฉันวิตกกังวลมาก จี๊วะ! สมองกำลังคิดหาวิธีแก้ไข
แต่ฉันก็ยังไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี

ถึงอย่างนั้นฉันก็ยังไม่ได้ทำอะไรเลย
ฉันรอคอยที่จะมีคนมาช่วยฉัน
ใจฉันกำลังสับสน

ห้องโถงกว้างๆ ในตึกเก่าๆ ที่ดูแล้วน่ากลัวๆ หรือห้องโถงๆ ที่ดูแล้วน่ากลัวๆ

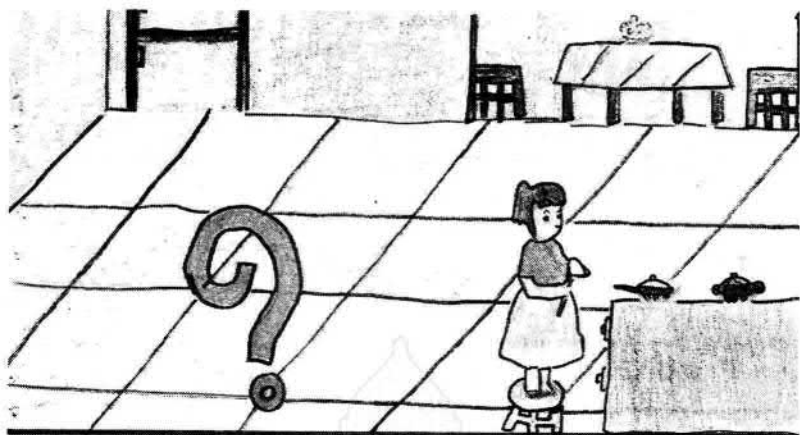
ขอความช่วยเหลือจากคุณหมอ หรือให้กำลังใจ คุณหมอหลายๆคน ที่คิดว่าจะทำหนังสือนี้

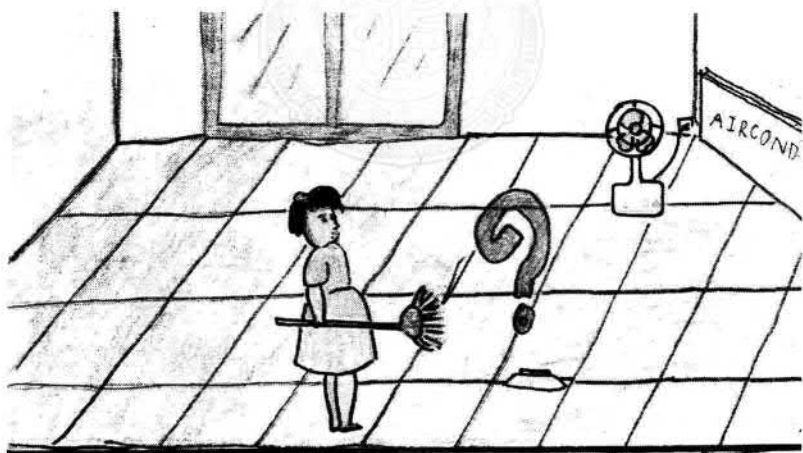
หลังจากนั้นเจ้าแมวแดงงาวิค ได้วิ่งหนีออกไปแล้ว ตัวจิ๋ว และเจ้าแมวแดง ได้วิ่งไปอยู่
นอกหน้าต่างแล้วได้พบกับอากาศ อาหาร ของและอากาศภายในที่อบอุ่นจัง

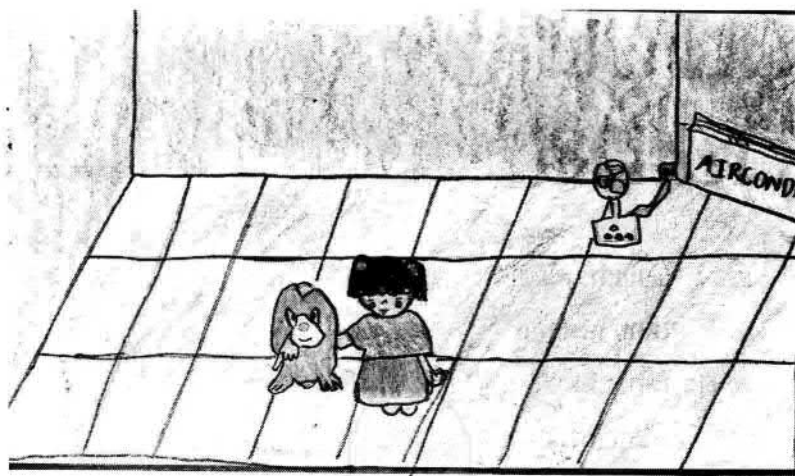
มันชอบกินอาหารวิสกี้ เช่น ข้าวคั่วลูกปลา ไข่เจียว และอาหารทุกอย่าง
ที่มัน

หรือหั่นผลไม้ทำสลัดก็ได้อาหารกลางวันง่ายๆ ไม่ยากเกินไปเลย แล้วก็ให้สมาชิกในบ้านช่วยกันทำอาหารกลางวัน ส่วนหน้าที่คิดว่าจะกินอะไรก็ให้สมาชิกในบ้านช่วยกันคิด

ในขณะกำลังคิดอาหารกลางวัน เจ้าสาวชั้นมัธยมก็เดินเข้ามาคุยด้วย หรือถ้าทำไม่ได้จริงๆ ก็ให้สมาชิกในบ้านช่วยกันคิด หรือถ้าทำไม่ได้จริงๆ ก็ให้สมาชิกในบ้านช่วยกันคิด

เจ้าแมวขี้แงงหารัดจับ ทำท่าจะมากินสัตว์การธรวัดทั่ว คำจ้างก็มีแค่กับอากาศและอาหารกับเลย

คำภาชิที่ว่า “เข้าเรือจากลัด ก็หลัดจากตาม” เจ้าแมวขี้แงงหารัดก็เอะละ ไครรู้บ่
 ใจฉวหรือคือผู้เข้าจากจากประเทศอังกะระละ

ฉันเป็น คนไทย

เรื่อง	เด็กชายวุฒิชัย	คำยัง
	เด็กชายพงศ์ธร	ดุลยรัตน์
ภาพ	เด็กชายด้อมริ	ระเด่นอาหมัด
	เด็กชายอรรถพล	โชติกรณ์
	เด็กหญิงสิริวัลย์	สีเพชร

โรงเรียนนิงงชนูปถัมภ์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา

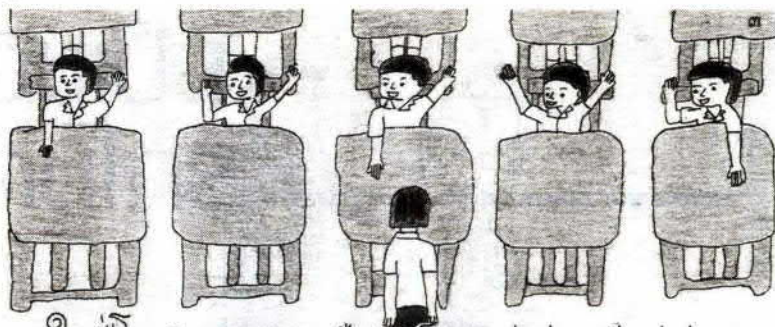
ฉันเป็นคนไทย

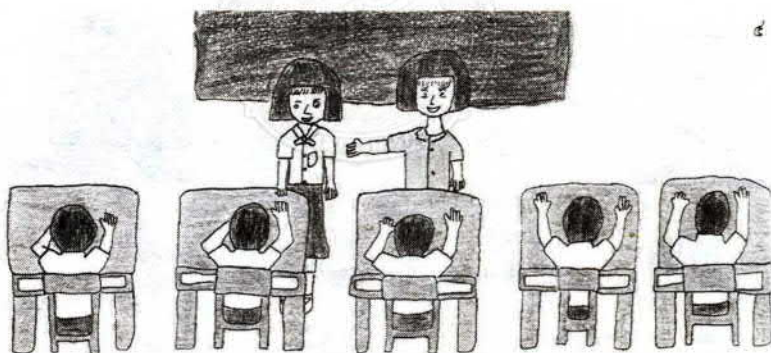
ฉันอยู่กับยายมาตั้งแต่เล็ก ฉันรักยายมาก
ฉันนับถือศาสนาอิสลามใ้ใครก็เรียกฉันว่า ฉันเป็นคนมุสลิม
แล้วเรียกคนที่นับถือศาสนาพุทธว่าคนไทย

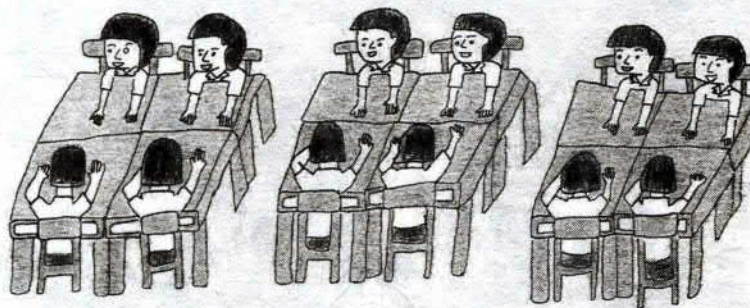
ตอนเข้าฉันเดินมาโรงเรียน ฉันเห็นป้ายเชิญชวนให้คนไปเลือกตั้งว่า
ชาวไทยรักประชาธิปไตย ต้องพร้อมใจไปเลือกตั้ง
ฉันสงสัยว่า ญาติพี่น้องของฉัน คงไปเลือกตั้งไม่ได้
เพราะเป็นคนมุสลิม

ในชั่วโมงกิจกรรมยามเช้า ฉันเป็นนอร์เลาะห์ ฉันเล่าว่า
วันนี้ที่หน้าโรงเรียนมีคนไทยถูกรถชน...
แล้วเพื่อนทุกคนก็หัวเราะขบขันถามฉันว่า เธอเป็นคนบาดีไหน
ฉันก็ตอบว่า ฉันเป็นคนมุสลิม เพื่อนก็หัวเราะฉันอีก
ฉันรู้สึกสงวนเหลือเกิน

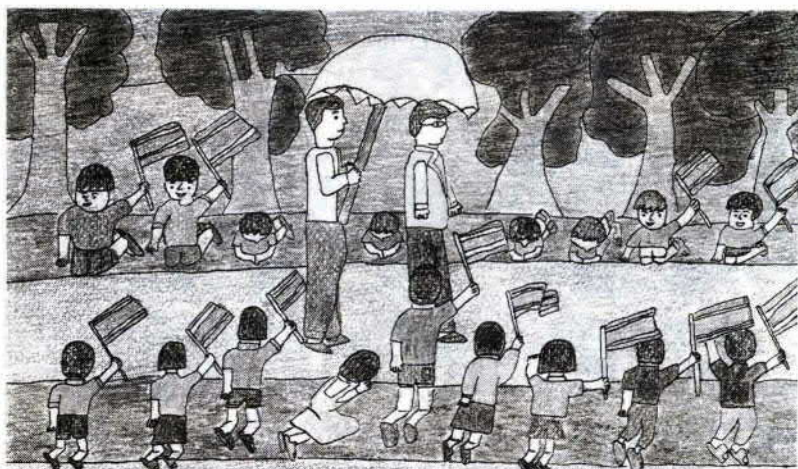
คุณครูบอกฉันว่า อิสลามเป็นชื่อของศาสนา
ทุกคนที่เกิดในประเทศไทย เป็นคนไทย
ประเทศไทยมีหลายศาสนา เช่น ศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม
ส่วนฉันเป็นคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม

ครูให้นักเรียนคุยกันในกลุ่มว่า คนไทยมีอะไรบ้าง
เพื่อนในกลุ่มบอกกันว่า ---

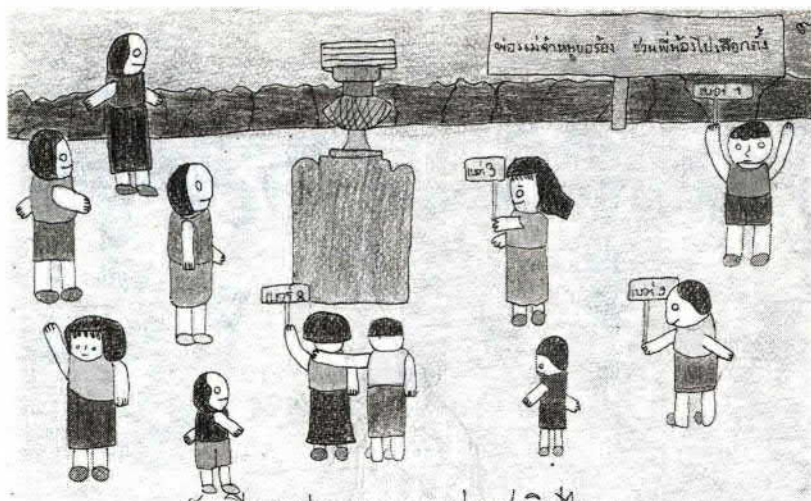
ฉันทิฆงขำดีไทย และ เพลงขำดีไทย

ฉันมีในหลวงที่ฉันรัก

ฉันมีภาษาไทย และ ตัวเลขไทย

ฉันมีการปกครองแบบประชาธิปไตย

ฉันมีการบาทแบบไทย

ฉันมีกกระเล่นแบบไทย ๆ ที่ฉันชอบ

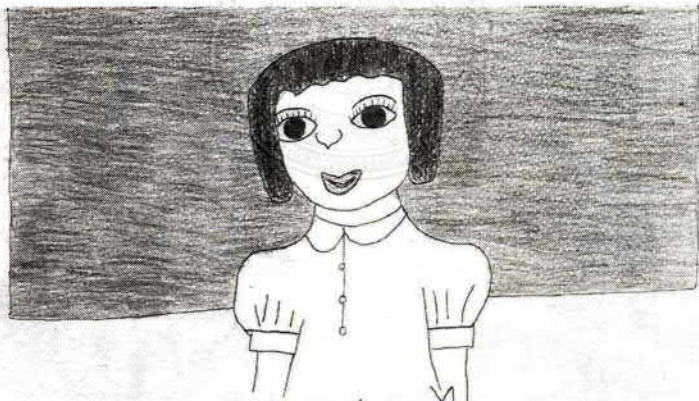
ฉันมีดินตริไทย

ผู้เข้าไทยของฉันเป็นคนเก่ง ได้เป็นนักมวยแชมป์โลก
 ผู้หญิงไทยของฉันเป็นคนสวยที่สุดในโลก ได้เป็นนางงามจักรวาล

ประเทศไทยมีหลายศาสนา
เพื่อนของฉันส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
ส่วนฉันนับถือศาสนาอิสลาม

ฉันจึงรู้ว่า ฉันเป็นคนไทย
ฉันรู้สึกดีใจและภูมิใจ ที่ฉันได้เกิดมาเป็นคนไทย
ฉันรักเมืองไทยของฉันมาก

พระราชพิธีตรียัมปวาย และพระราชพิธีปวาย

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงศรีนาถ สุริยะ

สาเหตุที่ผู้เขียนนำบทความนี้มาทบทวนความจำ ก็เนื่องจากได้ยินข่าวมาหลายทางว่ามีผู้ต้องการให้ รัฐบาลจัดพระราชพิธีโล้ชิงช้า (ตรียัมปวาย) ถ้าจะมีการจัดขึ้นจริง เยาวชนก็สมควรจะได้ทราบถึงความสำคัญอันแท้จริงของพระราชพิธีนี้ เพราะการโล้ชิงช้า เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งของพระราชพิธี แต่ที่คนส่วนมาก จดจำได้ก็เพราะเป็นการสนุกสนานรื่นเริง มีส่วนประกอบ สวยงาม เช่น ขบวนแห่ต่างๆ และพราหมณ์แต่งตัว

สมมติว่าเป็นพระยานาคมาพ้อนรำ ที่ประทับใจที่สุด
ก็คือ พราหมณ์แต่งตัวสมมติว่าเป็นพระยานาค ขึ้นไป
โล่ชิงเข้าสูงด้วยความคล่องแคล่วน่าหวาดเสียว

ความจริงพระราชพิธีตรียัมปวายคือ พิธีขึ้นปีใหม่
แห่งศักราชของศาสนาพราหมณ์ ประกอบด้วยกรรมพิธี
หลายขั้นตอนในโบสถ์ ซึ่งประดิษฐานเทวรูปของพระอิศวร
เริ่มต้นด้วยการอัญเชิญเทพเจ้าเสด็จลงมายังโลก
มนุษย์เพื่อประทานพร แล้วมีการโล่ชิงเข้าของพระยานาค
เพื่อตรวจสอบความมั่นคงของโลก

ต่อจากนี้ พราหมณ์จะสวดมนต์สรรเสริญเทพเจ้า
แล้วถวายข้าวตอก ดอกไม้ ข้าวเม่า เผือก มัน กล้วย
อ้อย และมะพร้าว เมื่อถวายเทพเจ้าแล้ว จะนำมา
ถวายเจ้านายและแจกกัน นำไปรับประทานเพื่อความ
สวัสดีมงคล

ตอนสุดท้าย จะเป็นการอัญเชิญเทพเจ้าเสด็จขึ้น
หงส์เป็นพาหนะนำกลับไปสู่เทวโลก การอัญเชิญเทพเจ้า
จะประกอบด้วยการอ่านฉันท์อย่างไพเราะ ชาวบ้าน
เรียกการอ่านฉันท์ด้วยทำนองไพเราะหลายทำนองนี้ว่า
“กล่อมหงส์” หรือ “ข้าหงส์”

พราหมณ์กล่าวว่า พระราชพิธีนี้ เกี่ยวเนื่องกับ
พระราชพิธีแรกนาขวัญในเดือนพฤษภาคม คือ ได้

เก็บเกี่ยวพืชที่กระทำในพิธินั้นมาถวายเทพเจ้า แล้ว
เทพเจ้าประทานให้มนุษย์ เพื่อความเป็นสิริมงคล

คนส่วนมากจะมีได้เคยรู้เห็นกรรมวิธีที่ประกอบ
ขึ้นในโบสถ์พระอิศวรดังที่กล่าวมาแล้ว เห็นแต่การ
โล้ชิงช้า ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของภาคการแสดงความ
รื่นเริง บางท่านก็กล่าวว่าการโล้ชิงช้าเป็นการแสดง
ตำนานในเทพนิยาย ซึ่งมีความเป็นมา ดังนี้

กาลครั้งหนึ่ง พระอุมาซึ่งทรงเป็นพระมเหสีของ
พระอิศวร ทรงปรารภว่า โลกนี้ไม่มั่นคงแข็งแรง แต่
พระอิศวรทรงยืนยันว่า มั่นคงดีแล้ว ดังนั้นจึงต้องมี
การทำพิสูจน์ว่าโลกจะมั่นคงจริงหรือไม่ พระอิศวร
รับสั่งให้นำไม้หลักขนาดใหญ่มาปักลงบนพื้นโลก ให้
พระยานาคมาพันหลักโยกไปมาอย่างแรง พระอิศวร
ประทับยืนด้วยพระบาทข้างเดียว อีกข้างหนึ่งยกไว้ ถ้า
โลกสะเทือนจนพระบาทที่ยกไว้ตกถึงพื้นดินก็หมายความว่า
โลกไม่มั่นคง พระยานาคพยายามโยกไม้หลัก
อย่างแรงเท่าใด ก็ไม่สามารถทำให้พระบาทของพระ-
อิศวรตกลงมาถึงพื้นดินได้ พระอิศวรจึงเป็นฝ่ายชนะ
แสดงว่าโลกยังมั่นคงอยู่

ต่อมาเป็นเวลาหลายร้อยปี การแสดงตำนานก็
เปลี่ยนจากการให้พระยานาคโยกไม้หลัก เป็นการโล้

ชิงช้า ซึ่งเป็นการแกว่งไกวเหมือนกัน ส่วนพระยานาค ก็คือพราหมณ์แต่งตัวเป็นพระยานาคทุกปีก็แสดง เรื่อง เดิม คือการพิสูจน์ความมั่นคงของโลก

คนสมัยใหม่ อาจคิดว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญ แต่ เป็นเรื่องเตือนใจได้เป็นอย่างดีว่า แม้แต่เทพเจ้ายังต้อง ตรวจสอบความมั่นคงของโลกทุกปี มนุษย์ก็น่าจะนำมาเป็น ตัวอย่าง ตรวจสอบการกระทำของตน ความมั่นคงของ การงาน ความเป็นไปของครอบครัว ฯลฯ อย่างน้อยปี ละ 1 ครั้ง

ส่วนการที่มนุษย์นำผลผลิตจากการเพาะปลูก มาถวายเทพเจ้านั้น ก็เป็นการแสดงความกตัญญูรู้คุณ ของพระเป็นเจ้า ซึ่งประทานความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ พืชผล การแสดงความเคารพต่อผู้ที่ควรเคารพ เป็น วัฒนธรรมอันดีงาม ไม่ล้าสมัย

พระอิศวรประทับอยู่ในโลกมนุษย์ ๑๐ วัน จึง เสด็จขึ้น ระยะเวลาที่ประทับอยู่คือ วันขึ้น ๗ ค่ำ เดือนยี่ ถึง วันแรม ๑ ค่ำ และในวันเดียวกัน พระนารายณ์ก็ เสด็จมายังมนุษย์โลกเป็นเวลา ๕ วัน ตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ ถึง วันแรม ๕ ค่ำ

พระนารายณ์เป็นเทพเจ้าผู้ปราบปรามคนทำผิด และก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น การประกอบพิธีต่าง ๆ

กระทำในโบสถ์ของพระนารายณ์ และทำเหมือนกับในโบสถ์ของพระอิศวร แต่ทำเพียง ๕ วัน พิธีในโบสถ์พระนารายณ์เรียกว่า พิธีตรีปวาย เมื่อถวายข้าวเม่า ข้าวตอก กล้วย อ้อย ฯลฯ แล้ว ต้องนำไปให้คนยากจน คนขอทาน พระนารายณ์ไม่โปรดการรื่นเริง จึงไม่มีการแสดง ไม่มีขบวนแห่ ฯลฯ น่าจะเป็นตัวอย่างแก่มนุษย์ว่า ถ้าผู้ใดมีหน้าที่ปราบปรามคนทุจริต อย่าให้ผู้ต้อนรับจัดงานเลี้ยงเอาอกออกใจ การที่พระนารายณ์เสด็จมายังโลกมนุษย์ อาจเป็นการทำให้คนประพฤติมิชอบ ต้องระมัดระวังตัวว่า คนไม่เห็น เทวดาก็เห็น บางทีอาจเป็นคนดีได้ระยะหนึ่ง หรือกลับตัวได้ตลอดไป

วันที่ส่งเสด็จพระนารายณ์กลับเทวโลก พราหมณ์จะประกอบพิธีโกนจุกเด็กหญิงชาย โดยไม่ต้องหาฤกษ์ เพราะบริเวณเทวสถานเต็มไปด้วยสิริมงคลตลอดเวลา ๑๕ วัน แล้ว การโกนจุกเป็นการเปลี่ยนวัยจากเด็กมาเป็นวัยรุ่น เด็กหญิงจะไว้ผมแบบหญิง เด็กชายก็ได้ตัดผมแบบชาย

ถึงแม้พิธีโล้ชิงช้าจะเลิกไปแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ คือ ๕๕ ปีมาแล้ว แต่พราหมณ์ก็คงยังประกอบพิธีตรีปวาย และตรีปวาย ในโบสถ์พระอิศวร และโบสถ์พระนารายณ์สืบมาจนถึงปัจจุบันนี้

วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จะเป็นวันแรก
ของพิธี ซึ่งจะมีติดต่อกัน ๑๕ วัน

การโกนจุกเด็กหญิงชายก็คงมีเช่นเดิม ปีนี้จะมีเด็ก
ไปโกนจุกประมาณ ๕๐ - ๗๐ คน

คำวิงวอน จากเพื่อนร่วมโลก

โดยสรรพพร แต่งสกุล

วันนี้เด็กชายโจ้งตื่นแต่เช้า เพื่อออกไปฝึกกายบริหารกลาง
แสงแดดอบอุ่นยามอรุณเหมือนเคย

แต่อะไรบางอย่างบอกให้โจ้งรู้ว่า วันนี้ไม่เหมือนกับวันก่อนๆ
เสียแล้ว

วันนี้ไม่มีเสียงทักทาย จีบ จีบ จากบรรดานกน้อยเพื่อนของโจ้ง
“มันคงยังไม่ตื่นนอนกันกระมัง” โจ้งคิด

“เจ้าปิกสีชมพู เจ้าปิกสีเหลือง เจ้าปิกสีฟ้า ฮู้ ฮู้ โจ้งมาแล้วครับ”
โจ้งเดินต่อ พลาจร้องเรียกผีเสื้อแสนสวยเพื่อนสนิทที่พบกันเป็นประจำ
แถวๆ กอดดอกพกากรองหน้าบ้าน

แต่ก็ไม่มีเสียงขานรับ

“สงสัยพวกผีเสื้อคงเบื่อเกสรดอกพกากรอง เอ หรือว่ามันจะ
ไม่สบายเลยไม่มากินน้ำหวานจากเกสรดอกไม้เหมือนเคย” โจ้งเดา

พร้อม ๆ กับคิดไปว่า วันนี้ช่างเจ็บเหงาเสียจริง ๆ

“ช่วยด้วย ช่วยด้วย ช่วยฉันด้วย” ใจังได้ยินเสียงครวญคราง
ให้ช่วยแผ่วเบาราวกับจะขาดใจ

แม่ปลาซ่อนในคลอง ที่แต่ก่อนน้ำเคยใสไหลเย็น กำลังร้อง
ขอความช่วยเหลือ

“หนูใจัง ช่วยฉันด้วย น้ำในคลองนี้เน่า จนลูกหลาน ญาติ
พี่น้องของฉันไม่มีอากาศหายใจ พวกมันตายหมดแล้ว ช่วยฉันออกไป
จากที่นี่หน่อยเถอะหนูใจัง”

ภาพที่ใจังเห็นคือ ลำคลองขุ่นข้นมีผ้าเช็ดลอยอยู่บนผิวน้ำ
ปลาใหญ่น้อยตายลอยเต็มไปหมด

“พวกมนุษย์มักง่าย กิ่งขยะ และน้ำเสียลงในคลอง จนน้ำที่
เคยใสเย็นเป็นที่อาศัยของพวกเราเน่าเสีย” แม่ปลาซ่อนเล่าให้ใจังฟัง
ทันใดนั้น ใจังก็ได้ยินเสียงแหบ ๆ ร้องขึ้นมาอีก

“อ๊อ หิวจะตายอยู่แล้ว” เสียงเจ้าถั่งขยะแ่ ๆ ร้องด้วยความ
หิวโหยน่าเวทนา

“ลุงถั่งขยะ เป็นอะไรไปครับ ใจังจะช่วยลุงได้ยังบ้างครับ”
ใจังร้องถามลุงถั่งขยะด้วยความกระตือรือร้นอยากช่วยเหลือ

“ช่วยเก็บขยะที่เกลื่อนบนถนน ใส่ปากให้ลุงก็เถอะพ่อหนู ลุง
หิวแทบจะขาดใจตายอยู่แล้ว” ถั่งขยะร้องบอก

หลังจากได้กินขยะจนอิ่มแล้ว ถั่งขยะก็พูดว่า

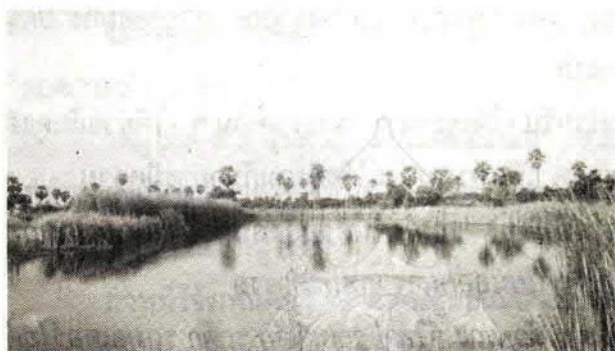
“พวกมนุษย์นี่แปลกนะ เขาสร้างลุงขึ้นมาเพื่อทิ้งขยะ แต่ก็ไม่มีใครเอาขยะมาทิ้งกันหรอก กลับทิ้งกันตามถนนหนทางบ้าง แม่น้ำลำคลองบ้าง....แรกๆ พวกที่เดือดร้อนก็เป็นสัตว์เล็กสัตว์น้อย ต้นไม้ ใบหญ้า แต่คอยดูและ อีกไม่นานหรอก พวกมนุษย์จะต้องได้รับความเดือดร้อน เพราะการกระทำของเขาอีก ถ้ายังคงมักง่ายกันอย่างนี้” ถึงขยะบ่น

“ไม่เป็นไรครับ โจ้จะพยายามบอกเพื่อนๆ ให้ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาด เพื่อพวกเราจะได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข.....”

โจ้พูดไม่ทันจบ รถเก๋งคันสวยก็แล่นผ่านไป พร้อมกับเศษขยะถุงใหญ่ที่ถูกโยนออกมาจากหน้าต่างรถ

ตามมาติดๆ ด้วยรถเมล์ใหญ่ รถเมล์เล็ก รถตุ๊ก รถมอเตอร์ไซด์ที่แผดเสียงคำรามลั่น พร้อมกับพ่นควันพิษสีดำสนิท!!!

มาช่วยกันรักษาแหล่งน้ำ ให้สะอาดกันดีกว่า

ถวัลย์ มาศจรัส

ระยะนี้หากน้องๆ ได้ติดตามข่าวคราวทางหน้าหนังสือพิมพ์ หรือฟังข่าวสารจากทางสถานีวิทยุแล้ว คงจะรับรู้ถึงความหนักใจของใครต่อใครหลาย ๆ คนว่า ขณะนี้น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาของเรานั้นกำลังจะเน่าเสียแล้ว

ความจริงคำว่าแม่น้ำเจ้าพระยา กำลังจะเน่านั้นเป็นการยกคำขึ้นมาเปรียบเทียบกับให้เห็นถึงความน่าสะพรึงกลัวว่าถ้าแม่น้ำเจ้าพระยาเน่าแล้วชีวิตของคนไทย

ในปัจจุบันคงจะพากันลำบากยิ่งนัก

บ้านเมืองของเราเป็นประเทศเกษตรกรรม และที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาก็เป็นอยู่ข้าวที่สำคัญของประเทศ ถ้าหากว่าน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาเน่าเสียแล้ว เราก็คงจะนำน้ำจากเจ้าพระยาไปใช้เพาะปลูกทางการเกษตรไม่ได้ สัตว์ต่างๆ ที่อาศัยอยู่ในน้ำก็จะขาดออกซิเจนสำหรับหายใจ ชีวิตของปู ปลา กุ้ง หอย และสัตว์น้ำอื่น ๆ ก็คงจะตายลงอย่างน่าสงสาร

หากสัตว์น้ำสูญพันธุ์ ชาวนาขาดน้ำสำหรับใช้ทำนา อาหารที่จะใช้เลี้ยงผู้คนในประเทศก็จะเกิดการขาดแคลน เมื่ออาหารเหลือน้อยผู้คนก็จะเกิดการแย่งชิงอาหารซึ่งกันและกัน และเมื่อขาดแคลนอาหารมากเข้า ผู้คนก็จะกลายเป็นคนที่เห็นแก่ตัวจนอาจถึงขั้นเกิดการฆ่ากันเพื่อแย่งชิงอาหารมาเลี้ยงชีวิตให้ตัวเอง

เรื่องการเน่าเสียของน้ำนี้แต่เดิมเราเชื่อกันว่า โรงงานอุตสาหกรรมคือต้นเหตุสำคัญที่ปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำทำให้น้ำเกิดการเน่าเสีย แต่จากการศึกษากันอย่างจริงจัง นื่อง ๆ ทราบไหมว่าผู้ที่ทำให้น้ำเน่าเสียที่แท้จริงนั้นหาใช่โรงงานอุตสาหกรรมไม่ กลับกลายเป็นว่าผู้ที่ทำให้แม่น้ำลำคลองเกิดการเน่าเสียมากที่สุดก็คือประชาชนทั่ว ๆ ไปนี่เอง

ประชาชนทั่ว ๆ ไปที่ทำให้น้ำเน่าเสียนั้นเขาทำอย่างไร

คำตอบก็คือ

๑. เทน้ำเสียลงในลำน้ำ
๒. ทิ้งขยะมูลฝอยต่าง ๆ
๓. ระบายสิ่งโสโครกลงในลำน้ำ
๔. เทสารพิษ
๕. ขำระล้างคราบน้ำมันลงในลำน้ำ

ฯลฯ

สิ่งเหล่านี้เราอาจจะแลดูว่าน้อย แต่จริง ๆ แล้วเมื่อคนนับล้าน ๆ คนต่างทิ้งสิ่งของต่าง ๆ ลงไปคนละนิดละหน่อย ล้านคนก็ล้านชิ้น สิบล้านคน ก็สิบล้านชิ้น นื่อง ๆ ลองคิดดูก็แล้วกันว่าเมื่อรวมกันเข้าแล้วจะมากมายเพียงใด

บางคนอาจจะคิดว่าแม่น้ำเจ้าพระยาเน่าสายเดียว คงไม่เป็นไรหรอกกระมัง ถ้าใครคิดเช่นนั้นก็นับว่าผิดอีกเช่นกัน เพราะข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในเวลานี้น้ำมิได้จะเน่าแค่แม่น้ำเจ้าพระยาเท่านั้น แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำบางปะกง และแม่น้ำอื่นๆ ในประเทศไทยก็มีแนวโน้มว่าจะเน่าตามมาซึ่งจากการตรวจสอบออกซิเจนในน้ำปรากฏว่าลดน้อยลงอย่างน่าใจหาย ถ้าในน้ำขาดออกซิเจนสัตว์น้ำต่าง ๆ ก็จะพากันตายทั้งหมด

และถ้าหากว่าแม่น้ำทุกสายเน่าหมด ชีวิตมนุษย์เราก็ไม่สามารถจะอยู่ได้เช่นกัน คนเราต้องดื่มน้ำ ต้องใช้น้ำประกอบอาหาร ใช้น้ำในการชำระความสกปรก ซึ่งโดยสรุปแล้วนับแต่เกิดมาเราต้องอาศัยน้ำเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำรงชีวิตกันตั้งแต่เกิดถึงตาย

เรามาช่วยกันรักษาน้ำไว้ให้สะอาดกันดีกว่า ซึ่งมีวิธีการต่างๆ มากมาย เช่น

๑. ไม่ทิ้งขยะมูลฝอยลงในแหล่งน้ำต่าง ๆ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง หรือแม้แต่แอ่งน้ำเล็ก ๆ เราก็ต้องช่วยกันดูแล

๒. ไม่เทสารพิษทิ้งลงในน้ำ เช่นยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช

๓. ไม่นำสิ่งปฏิกูลและของเน่าเหม็นทิ้งลงในน้ำ เช่นส้วมเลี้ยวตายเราควรจะฝังให้มันเป็นปุ๋ยของพืชดีกว่า จะโยนลงในลำน้ำที่ไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใดกลับจะทำลายให้เกิดการเน่าเสียอีกด้วย

๔. แนะนำเพื่อน ๆ ให้ช่วยกันรักษาความสะอาดต่อแหล่งน้ำต่าง ๆ ถ้าอยู่ริมน้ำก็รักษาความสะอาดของริมน้ำไว้ ถ้าอยู่ใกล้บึงก็รักษาความสะอาดของบึง อยู่ใกล้ลำธารก็รักษาความสะอาดของลำธาร หรือแม้แต่อยู่ใกล้แอ่งน้ำเล็ก ๆ ก็ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดของน้ำนั้นไว้ให้ดีที่สุด

ถ้าน้อง ๆ ช่วยกันเสียแต่วันนี้แล้ว ปัญหาเรื่องการเน่าเสียของแหล่งน้ำก็จะหมดไป เมืองไทยของเรา ก็จะน่าอยู่และดูงดงามกว่าประเทศใด ๆ ในโลกนี้.

มาช่วยกันรักษาแหล่งน้ำให้สะอาด
กันดีกว่า.

ฉันวันนี้

แพรวพรรณ เกิดโกศา

ฉันอยู่ที่นี้มานานหนักหนา นานกว่าปู่ของปู่
ของปู่ นานจนฉันนับอายุตัวเองไม่ถูก ได้ยินดูความ
เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มาหลายยุคหลายสมัย

ร่างกายฉันใหญ่มหิพารกินเนื้อที่ถึง ๔๐,๐๐๐
ไร่เศษ ด้านเหนือของฉันจดกับเขตแดนไทย-พม่า ด้านใต้
จดลำน้ำแม่คำ ดอยป่าคาหลวง และดอยผาม้า ทิศ
ตะวันออกจดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดอยนางนอน
และทิศตะวันตกจดสันปันน้ำแม่ปิง และสันปันน้ำหม้อ
กิวทัศน์รอบ ๆ ตัวฉันงดงามเป็นที่น่าชื่นตาชื่นใจนัก

เนื้อตัวของฉันเป็นดินและหินที่ปกคลุมไปด้วย
พันธุ์ไม้นานาชนิด ที่ช่วยซึมซับน้ำไว้หล่อเลี้ยงฉันให้
ชุ่มชื้นตลอดปี สัตว์ป่าน้อยใหญ่อาศัยตัวฉันเป็นที่
ดำรงชีวิตและเผ่าพันธุ์อย่างมีความสุข อุดมสมบูรณ์

ฉันยืนชื่นชมกับความงดงามตามธรรมชาติที่เอื้อ
อาศัยซึ่งกันและกัน ฉัน ต้นไม้ และสัตว์ป่า อยู่กันมา
ด้วยความสุขสงบ จนกระทั่งวันหนึ่ง มีมนุษย์ตัวเล็ก ๆ
ขึ้นมาอาศัยอยู่บนตัวฉัน และเริ่มหักล้างถางป่าเพื่อทำไร่
เลื่อนลอยบ้าง ขยายไม้บ้าง ต้นไม้ สัตว์ป่า หายไปเรื่อย ๆ
และรุนแรงมากขึ้นทุกที

ตัวฉันที่เคยชุ่มชื้นเริ่มแห้งกรังโล้นเลี่ยน ฉันรู้สึก
เจ็บปวดทรมานกับความแห้งแล้ง และแสงแดดที่แผดเผา
แม้จะมีฝนตกลงมาในฤดูฝน น้ำฝนก็ไหลลงสู่ที่ลุ่ม
ทั้งหมดเพราะไม่มีต้นไม้ซึมซับน้ำ ตัวฉันแห้ง แต่
เบื้องล่างที่เป็นที่ลุ่มกลับมีน้ำท่วมท้นจนเป็นอันตรายต่อ
มนุษย์ สัตว์ และพืช ความสุขที่ฉันเคยมีหายไปสิ้นเหลือ
แต่ความทุกข์ทรมานจนคิดว่าจะต้องสิ้นชีวิตลงสักวัน
ฉันได้แต่พร่ำภาวนาขอให้เทวดาฟ้าดินช่วย และแล้ว
เหมือนสวรรค์ทรงโปรดเมื่อมีผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมือง
มาพบฉันเข้า แล้วเห็นว่าตัวฉันนั้นอยู่ในท่าเลที่
ทั้งสภาพภูมิอากาศ และภูมิประเทศ หากได้รับการ

ทำนุบำรุงพัฒนาแล้วก็จะเหมาะสมเป็นพื้นที่เกษตรกรรม
อีกประการหนึ่งสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
“แม่ฟ้าหลวง” ทรงโปรดที่จะประทับอยู่ที่นี้ โครงการ
พัฒนาตอยตุง คือตัวฉันจึงเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และ
จะต่อเนื่องไปถึงปี ๒๕๓๓

“แม่ฟ้าหลวง” ทรงมีพระกรุณาต่อฉันมากทรง
รับสั่งว่าจะปลูกป่าบนตัวฉันที่หายไปให้กลับเขียวขจี
ดังเดิม ฉันได้ข่าวว่านอกจากทางราชการจะพัฒนาฉัน
ให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมแล้ว ยังจะให้เป็นสถานที่
ท่องเที่ยวระดับชาติอีกด้วย

ความหวังใหม่ และความสนุกสนานในชีวิตฉันเริ่ม
มีขึ้นอีกครั้ง ทุกวันนี้ตัวฉันเริ่มสละสลวยด้วยทิวทัศน์
งดงามในบรรยากาศเย็นสบายนอกจากนี้บนตัวฉันยัง
เป็นสถานที่ตั้งของปูชนียสถานที่สำคัญคือพระธาตุดอยตุง
ซึ่งเป็นที่สักการะบูชาของประชาชนทั่วไป และพระ-
ตำหนักดอยตุง ซึ่งรัฐบาลสร้างถวายเป็นที่ประทับของ
“แม่ฟ้าหลวง” หรือ “สมเด็จพระย่า” ของชาวไทย และทรง
โปรดที่จะเรียกพระตำหนักนี้ว่า “บ้านบนดอยตุง” ฉัน
จะยินดีมากถ้าใครจะมาเยี่ยมเยียนฉัน แต่ขอเพียงอย่าง
เดียว อย่ามาทำร้ายฉันให้ต้องเจ็บปวดทรมานด้วยการ
ตัดไม้ทำลายป่าให้ฉันต้องกลายเป็นเขาหัวล้านอีกเลย

รู้จักวีซีไรท์ ปี ๒๕๓๒

ธวัชชัย พิกุลแก้ว
อิสระ เสี่ยงเพราะดี

คุณจิระนันท์ พิตรปรีชา ปัจจุบันเธออยู่ที่
ซอยศุภราช ๑ พหลโยธิน ๘ กรุงเทพฯ รัชนีเธอจะ
มีแขกจากวารสาร นิตยสาร ตลอดจนหนังสือพิมพ์
หลายฉบับ ทำให้เวลาว่างของเธอน้อย แต่เธอก็ภูมิใจ
ที่ทำประโยชน์ในด้านการส่งเสริมการศึกษาโดยเฉพาะ
ด้านการอ่าน

ในวัยเด็กเธอมีคุณแม่ที่เป็นแม่แบบในการใช้
เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ด้วยการอ่านหนังสือ เธอ
อ่านหนังสือทุกเล่มที่เธออยากจะอ่าน เธออ่านพงศาวดารจีน
นิทานแปล นวนิยาย เรื่องสั้น และเรื่องยาว ตอนเข้า
เรียนหนังสือในโรงเรียน เธอภูมิใจที่ได้ครูสอนภาษาไทยดี
มีเทคนิคในการจูงใจให้อ่านนอกเหนือจากการอ่าน

หนังสือเรียนแล้ว คุณครูยังหาบทกลอน จากนิตยสารบ้าง จากหนังสือพิมพ์บ้าง มาอ่านให้ฟังหน้าชั้น จากการที่เธอเป็นเด็กช่างอ่าน ช่างเขียน และช่างเรียนรู้ จึงเป็นแรงจูงใจให้เธอเขียนคำกลอนเข้าประกวดเนื่องในวัน “ปิยมหาราช” เธอมีโอกาสดำเนินอ่านผลงานของตนเอง ต่อหน้าสาธารณชน และครั้งนี้เอง เธอก็ได้รับถ้วยรางวัลที่ ๒ จากผู้ว่าราชการจังหวัด ขณะนั้นเธอตั้งใจที่จะเป็นนักประพันธ์ในวันหนึ่งข้างหน้า ตอนเรียนที่เตรียมอุดมศึกษา เธอเลือกเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ในระดับมหาวิทยาลัย เธอได้อ่านหนังสือที่ออกมาใหม่มากมายหลายเล่ม ล้วนแต่เอื้ออำนวยให้รู้จักแนวคิด การแยกแยะระหว่าง ความเพ้อฝัน กับชีวิตจริง ภาพพจน์ของผู้หญิงที่เคยอยู่กับเหยาเผ่ากับเรือน แต่งตัวสวยๆ เปลี่ยนแปลงเป็นผู้หญิงที่เคียงคู่กับผู้ชายในการดำเนินชีวิต เธอได้เขียนโน้ตสิ่งที่เธอคิด

“สตรีมีดวงตา
เพื่อเสาะหาชีวิตใหม่
มองโลกอย่างกว้างไกล
มิใช่คอยขม้อยชวน”

อหังการของดอกไม้ (หน้า ๒๘)

จากการอ่านบทความ วารสาร นิตยสาร บวกกับ เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เปรียบเสมือนสะพาน ที่ทอดไปสู่ความเป็นจริงในชีวิต ซึ่งในปีนี้ เธอได้ส่ง ผลงานเข้าประกวด เนื่องจากบทกวีที่ส่งเข้าประกวด มีผลงานโดดเด่นคนละแบบ นิตยสารหลายฉบับ และ นักวิจารณ์ต่างก็เอาใจช่วยเธอเสมอมา

ในที่สุด “ใบไม้ที่หายไป” บทกวีนิพนธ์ของเธอ ก็ได้รับคัดเลือกให้เป็นบทกวีที่ชนะเลิศในปีนี้ และเธอบอกว่า จะต้องสร้างผลงานให้ดี ให้อยู่ในแนวมาตรฐาน สำหรับผู้อ่านต่อไป และในขณะเดียวกัน เธอจะต้องทุ่มเทเวลาให้กับการทำวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาเอกที่กำลังศึกษาอยู่ “ใบไม้ที่หายไป” กวีนิพนธ์แห่งชีวิต คือ ตำนานที่ถูกบันทึกไว้

เนื่องในวันเด็กแห่งชาติประจำปี ๒๕๓๓ นี้ เธอได้ฝากข้อคิดสำหรับน้องๆ และเยาวชนไว้ว่า

“อยากให้เห็นเด็กไทย ซึ่งในอนาคตข้างหน้า มีความก้าวหน้าทั้งในด้านการศึกษา ภูมิความรู้ ที่จะช่วยพัฒนาบ้านเมือง และในด้านจริยธรรม จิตสำนึกที่ดีงามต่อสังคม”

บทกวี สำหรับเด็ก...

เดือนเอ๋ยเดือนฝน

ฟ้าหม่นเมฆหนา

สายฝนหล่นมา

ไร่นาสดใส

ใบข้าวเขียวเขียว

ลมเจียวโบกไกว

ชาวนาชื่นใจ

เมื่อฝนหล่นมา

ไพฑูรย์ ธีธัญญา

เดือนเอ๋ยเดือนน้ำ

ชุ่มฉ่ำน้ำหลาก

ปีไหนน้ำมาก

ทุกข์ยากหนักหนา

น้ำเอ๋ยน้ำใจ

ไหลมาเทมา

ช่วยดับน้ำตา

คนไทยด้วยกัน

เดือนเอ๋ยเดือนหนาว

หมอกขาวฟ้าสวย

ลมหนาวพัดรวย

ใส่เสื้อหนาหนา

แดงดวงดอกไม้

บานไสวละออดา

เก็บดอกกุหลาบป่า

มาปักเสื้อกันหนาว

เดือนเอ๋ยเดือนข้าว

ชาวนาเรีงร่า

เกี่ยวข้าวโนนา

ร้องเพลงเกี่ยวสาว

โอ้แม่ข่อมะกอก

โอ้แม่ดอกคึดเค้า

พี่น้องเจ้า

รักข้าวโนนา

เดือนเอ๋ยเดือนร้อน

ฝุ่นว่อนลมแล้ง
แดดจ้าเรื่อแรง
ใบไม้เหี่ยวเฉา
สงครามที่บ้านนา
มาเถิดพวกเรา
ร้อนแดดแผดเผา
รดน้ำให้กัน

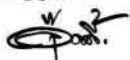
เดือนเอ๋ยเดือนบุญ

เจ้าเนื้ออุ่นจะไปวัด
หวีผมแบ่งผัด
ตัดดอกจำปา
บุญเอ๋ยบุญกุศล
ผลบุญนำพา
ชาตินี้ชาติหน้า
ให้เจ้าเป็นคนดีเอย...

ไพฑูรย์ ธีญา

เจ๊จู้

ขยพอแม

ตัวจิ๋วเรียน
ได้ใจได้บารมี

อ่านหนังสือ วิชาเลข
ใจเรียน

กลับบ้านรีบทำการบ้าน

ช่วยพ่อแม่
ทำบ้านให้
สะอาด
ชื่นใจ

เพื่อน
คือคน
ช่วย
พ่อแม่

หากเราไม่ตั้งใจ
ขยพอแมแล้ว ▶

เด็กนักเรียน ขี้ขลาด

๑
เด็กขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด

๒
เด็กขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด

๓
เด็กขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด

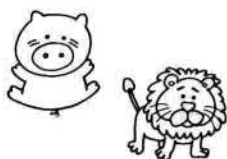

๔
เด็กขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด

๕
เด็กขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด

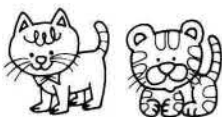
๖
เด็กขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด
ขี้ขลาดขี้ขลาด

การ์ตูน

เรื่อง สมคิด มากผาสุข
ภาพ สุธรรม กังวาลไกร

หนังสือการ์ตูน
อ่านเพิ่มพูนสนุกสุขหรรษา
เพิ่มฉลาดปราดเปรื่องเฟื่องปัญญา
ให้คตินานาตักเตือนใจ

นักเรียนรักอ่าน
เข้าห้องสมุดนานอ่านกันใหญ่
ครูหามาเพิ่มเติมเสริมเท่าไร
ก็ยังไม่เพียงพอความต้องการ

นักเรียนชายคนหนึ่ง
กับพวกจึงวางแผนซื้อหนังสืออ่าน
แบ่งเก็บเงินค่าขนม หลายวันนาน
ซื้อแล้วแลกกันอ่านนานฤดี

เรื่องผีเรื่องโป๊เปลือยกาย
หรือเรื่องฆ่ากันตายแค้นเต็มที่
ไม่เหมาะกับวัยเยาว์ของเรา
ขอเสียทิพย์ซื้อถือมาเลย

สองพี่น้อง

รสา วงศ์ยังอยู่

เมื่อกลับจากโรงเรียน
ในวันเปิดเรียนต้นปี สเรงรัมย์
คุยกับอิศราว่า “วันนี้ครูเตือน
นักเรียนในชั้นว่า นักเรียนต้อง
เรียนเอาความรู้ตลอดปี ไม่ใช่เรียนเพื่อเอาคะแนนสอบ
นะ ต้องทำให้จิตใจผ่องใส ตั้งสมาธิในการเรียน วิธี
เรียนที่ใช้กันมาแต่ก่อน เดี่ยวนี้ก็ยังไม่ใช้อยู่คือ ส. จิ. ปุ.ลิ.
ส. มาจากสฤตก็ตั้งใจฟังฟังให้ดี ๆ จิ. มาจากจินต์ ต้อง
คิดอยู่เสมอ ๆ ปุ. มาจากบุจจา ไม่เข้าใจอะไรก็ต้องถาม
ลิ. ก็คือลิขิต ต้องเขียนต้องจด ถึงจะทำให้เรียนเก่ง”
อิศราว่า “พูดถึงเรียนเก่ง ครูพี่ก็สอนเหมือนกัน
นะว่า ต้องเรียนรู้ให้ได้เร็ว เข้าใจง่าย จำได้แม่น
อย่างนี้แหละเป็นกุญแจดอกสำคัญในการเรียนทีเดียว

แบ่งเวลาให้เป็นสัดส่วน มีความมานะพยายาม แต่ไม่ไขว่หาหมรุ่งหามค่านะ หรือสร้างวิมานในอากาศ เอาชนะใจตนเองให้ได้”

สองพี่น้องนี้เมื่อได้รับรู้อะไรมา ไม่ว่าจะจากโรงเรียนหรือที่อื่น ก็มักจะนำมาพูดคุยกันเสมอ ทำให้ได้แนวความคิดกว้างไกล ทั้งสองคนนี้มีความรักกลมเกลียวช่วยเหลือกันดี ที่บ้านนั้นพ่อแม่ก็ให้ความรักลูกเท่ากัน มีเวลาให้ลูกใกล้ชิดได้ปรึกษาหารือ และยังแนะนำสั่งสอนอบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดีงาม เด็กทั้งสองจึงเป็นที่รักของญาติ ครู และเพื่อน ๆ

ครอบครัวนี้ตื่นแต่เช้าตรู่ ออกกำลังกายบริหารด้วยกัน ทำให้ทุกคนมีร่างกายแข็งแรงมีกำลังต้านทานโรค มีอารมณ์ดี สดชื่น และเด็กทั้งสองยังมีเวลาได้ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมออีกด้วย แม่เป็นคนทำอาหารมีลูก ๆ ช่วย แม้ว่า “ต้องเลือกอาหารให้ได้สารครบถ้วนทั้ง ๕ หมู่แน่แหละเรากินอาหารดี อร่อย ๆ ไม่ต้องแพงหรือกร ร่างกายจะเจริญเติบโต มีแรงทำงาน มีความคิด ความอ่านไม่เจ็บป่วยง่าย ๆ ด้วย”

ในวันหยุดพ่อแม่ลูก ๆ จะช่วยกันทำความสะอาดบ้านช่อง ซักรีดเสื้อผ้า ปลูกต้นไม้ ดูแลพืชผักสวนครัว ทำให้ได้เก็บรับประทาน เป็นการลด

รายจ่ายได้ดีทีเดียว บางโอกาสก็จะพากันไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เปิดหูเปิดตา อย่างเช่นไปเที่ยวสวนหลวง ร.๙ มีสวนต่างๆ ให้ชม สวนหลวง สวนเชิงผา สวนชาติต่าง ๆ มีพันธุ์ไม้ทั้งกลางแจ้งและในร่ม พากันไปนั่งที่มุมสบาย สัมผัสความงามของทิวทัศน์ ความร่มรื่นของมวลไม้นานาพันธุ์ ไม่ว่าจะมองไปทางไหนก็งามอร่ามตาตรึงใจไปหมด ทำให้จิตใจสบาย อารมณ์ชื่นบาน มีความสุขจริง ๆ เห็นผู้คนเดินไปเดินมา พ่อชี้แจงว่า “เราต้องช่วยกันถนอมรักษาสมบัติแห่งนี้ไว้ให้ดี ระวังอย่าเด็ดดอกไม้ ไม่เหยียบย่ำเข้าไปถ่ายรูปกัน ต้องให้สวยงามอยู่อย่างนี้ จะได้เป็นเครื่องเชิดชูใจ ให้สุนทรียภาพเหล่านี้ปรากฏแก่สายตาผู้คนทั้งหลายตลอดไปทีเดียว”

ครั้งหนึ่งห้องสมุดโรงเรียนจะจัดนิทรรศการระหว่าง “ปีแห่งการพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม” บรรณารักษ์ให้นักเรียนช่วยงานห้องสมุด ช่วยกันหาภาพและข้อความมาติดที่ป้าย อีศราและสเรงรัมย์ต่างก็เป็นนักเรียนช่วยงานห้องสมุด จึงนำความมาปรึกษาพ่อ พ่อว่าไม่ยากอะไร แล้วก็ช่วยหาภาพโปสเตอร์จากสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานมา

ให้หลายภาพ

สองคนช่วยกันพิจารณาเลือกเอาภาพสีอันงดงามแสดงถึงปะการัง อาณาจักรแห่งชีวิตและท้องทะเล เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้ผู้ชมได้พินิจภาพปะการังหลากชนิด หลากสีตามธรรมชาติซึ่งแลดูงามแปลกตาน่ามหัศจรรย์ ทำให้รู้ว่าปะการังนั้นคือถิ่นที่รวมของระบบนิเวศน์ใต้ท้องทะเล เป็นแนวป้องกันการกัดเซาะจากคลื่นลมให้กับชายฝั่ง และเป็นแหล่งกำเนิดทรายให้กับหาดทรายอีกด้วย ปะการังนั้นกว่าจะเติบโตขึ้นมาเป็นแนวได้ก็ด้วยชีวิตนับพัน ๆ ล้านชีวิต นับเวลาล้านปีทีเดียวเป็นที่รวมของชีวิตในทะเล ดังนั้นจึงช่วยกันเขียนข้อความตัวโต ๆ ล้อมกรอบว่า “พวกเราชาวไทยอย่าได้ทำลายปะการัง ต้องช่วยกันอนุรักษ์อย่างจริงจัง ปราศจากการเห็นแก่ได้โดยเด็ดขาด” แล้วนำภาพและข้อความนี้ไปร่วมจัดนิทรรศการ

ที่บ้านของอิสราและสเรงมย์นี้ให้การต้อนรับเพื่อน ๆ ที่จะมาทบทวนวิชา ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนร่วมกัน และสนทนาถึงหนังสือเรื่องต่าง ๆ ที่ได้อ่านกันมาแล้ว เป็นการประเทืองปัญญาพ่อแม่ก็พอใจจัดหาของว่างไว้ให้รับประทานด้วยความยินดี ให้ความสะดวกต่าง ๆ เป็นกันเองกับเด็ก ๆ เพื่อน ๆ จึง

ทำตัวตามสบายเหมือนอยู่บ้านของตนเอง

เมื่อวันทำบุญบ้านปู่และย่า พ่อแม่พร้อมลูกๆ น้าของไปร่วมทำบุญ สองพี่น้องได้เข้าไปกราบปู่ย่าก็ดีใจที่เห็นหลานเจริญเติบโต ร่างกายสมบูรณ์ ทำทางเรียบร้อย เนื่องจากทั้งสองคนมีผลการเรียนดี เล่นกีฬาเก่ง ประพฤติดี มีความขยันหมั่นเพียร มีจิตใจโอบอ้อมอารี มีอารมณ์มั่นคง ปู่และย่าต่างก็มอบเงินรางวัลให้คนละ ๕๐๐ บาท เป็นอันว่าได้รับคนละ ๑,๐๐๐ บาท ย่าแนะนำ “หลานนำเงินนี้ไปฝากธนาคารออมสินไว้ซะ แล้วก็ฝากเงินที่หลานอุตส่าห์อดออมไว้ได้ สะสมเพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ช้าก็จะได้ผลประโยชน์จากธนาคารด้วย ธนาคารออมสินนี้ดี ย่าฝากสะสมตั้งแต่อายุแปดขวบจนบัดนี้ ย่าก็สบายใจมีเงินใช้ได้ทันทีตามความจำเป็น” ย่าให้อิศราหยิบหนังสือ “ร่มเกล้าชาวไทย” ที่วางอยู่บนโต๊ะข้างที่นั่งแล้วเปิดหน้า ๗๘ กล่าวต่อไปว่า “ดูซิ พนักงานชั้นผู้ใหญ่ของธนาคารออมสินได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เพื่อเข้ารับฝากพระราชทรัพย์จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอทั้งสี่พระองค์ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๐๕

เป็นครั้งแรก และได้ถือปฏิบัติเป็นประเพณีมาทุกปีจนถึงปัจจุบันนี้แหละ” ปู่กล่าวเสริมว่า “ธนาคารออมสินนี้รัฐบาลเป็นประกันมีอยู่ทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ทุกตำบลแหละ ให้ความสะดวกแก่เด็ก ๆ เขามี สัปดาห์แห่งการออมทรัพย์ใครฝากก็แจกของขวัญ อ้อ วันเด็กเขาก็มีของขวัญแจกเด็กทุกคนที่ไปฝากเงินด้วยนา ใครรู้จักออมทรัพย์ไว้ก็จะเกิดประโยชน์ในวันหน้านะหลาน”

สองพี่น้องนี้นับว่าเป็นเด็กโชคดี เมื่ออยู่โรงเรียนก็ได้รับแรงดลบันดาลใจในการเรียนวิชาต่าง ๆ จากครู ได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้นจากห้องสมุด เมื่ออยู่บ้านพ่อแม่ก็เข้าใจลูก ให้ความรักความอบอุ่น ความปรานีเอื้ออาทรอยู่เสมอ กับทั้งส่งเสริมให้คิดอ่านทำอะไรก็ได้ ที่เป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าในการเรียนในการปรับปรุงบุคลิกภาพ ทำให้ชีวิตในวัยเยาว์นี้มีความสุขพร้อมมูลดังที่เด็กทุกคนปรารถนา

มุ้งเปื้อนเลือด

รัชนี ศรีไพรวรรณ

ดีกแล้ว.....แดงยังนอนลืมตาอยู่ในมุ้งแคบ ๆ.....

แสนอึดอัด แม่คงคิดว่าแดงไม่มีหัวใจ

แม่รับหลานสาวตัวดำ ๆ ลูกน้องชายของแม่จาก
อีสาน เข้ามาอยู่ในบ้าน แล้วยังให้มาอยู่ในห้องเดียว
กับแดง มานอนเบียดอยู่ในมุ้งแคบ ๆ นี่เสียอีก ห้องของ
แดงนะ อย่าเรียกว่าห้องดีกว่า เพราะมันเพียงแต่ใช้ตู้
เก่า ๆ กันไว้เท่านั้น

หลานสาวตัวดำของแม่มีชื่อเล่นใหญ่โตมาก
ชื่อ บิ๊ก

เขาบิ๊กชื่อที่ผ้าเช็ดหน้า เป็นภาษาอังกฤษว่า

BIG

เมื่อเห็นแดงทำท่าแคลงใจกับชื่อ บิ๊กจึงบอกว่า
พ่อของบิ๊กเป็นคนตั้งชื่อเพราะเมื่อแรกเกิดนั้น บิ๊กตัวโต
อยู่ต่อมาก็เล็กลง.....เหี่ยวลงจนเหลือตัวดำๆ เท่านั้นเอง
อี.....สม

บิ๊กเรียนจบ ป.๖ เหมือนแดง พ่อแม่ของบิ๊ก
ส่งบิกมาเรียน ม.๑ ต่อที่กรุงเทพฯ เพราะเห็นว่าบิก
เรียนเก่ง และเก่งจริง ๆ เสียด้วย บิ๊กสอบเข้าเรียนต่อ
ม.๑ ที่โรงเรียนสตรีมีชื่อเสียงที่สุดของกรุงเทพฯ ได้ที่ ๑

แดงแค่นใจนัก อย่างหนึ่ง.....คือ ความริษยาที่
บิกเรียนเก่ง ได้เรียนในโรงเรียนชั้นดี ส่วนแดงเรียน
ที่โรงเรียนมัธยมเล็ก ๆ ใกล้บ้านนี่เอง

อีกอย่างหนึ่งก็คือ บิ๊กเป็นส่วนแบ่งที่เพิ่มขึ้นของ
ครอบครัว

แดงต้องแบ่งทุกอย่างให้บิก แม้แต่ความรักของ
พ่อแม่ ฐานะพ่อแม่ของแดงไม่ได้ร่ำรวย ค่อนข้างจน
เสียด้วยซ้ำ เพราะพ่อกับแม่เป็นพนักงานในบริษัทเล็ก ๆ
แห่งหนึ่ง เงินเดือนนิดเดียว ลำพังลูกสามคน คือ ตาล

พี่ชายของแดงซึ่งเรียน ม.๓ แดงเรียน ม.๑ และตาว
น้องชาย เรียน ป.๖ ก็แทบจะไม่พอกิน นี่.....ต้องเพิ่ม
บีกมาอีกปากหนึ่ง

พ่อแม่ของบีกทำนา หมดหนานาก็ทำไร่มัน ไร่
ถั่วลิสง ขายได้เงินพอเลี้ยงดูกัน พ่อของบีกสัญญากับ
พี่สาว คือแม่ของแดงว่า จะรบกวนเฉพาะที่อยู่และ
อาหารสำหรับบีก ส่วนค่าเรียนและอื่น ๆ จะกัดฟัน
ส่งเสียเอง

อี.....อาหารก็ต้องเพิ่ม ที่อยู่ก็ต้องแย่งแดง
แดงเคยเกี่ยวกราดถามบีกเวลาอยู่ตามลำพังว่า
ทำไมบีกจึงไม่เรียน ม.๑ ในโรงเรียนมัธยมที่บ้าน

บีกเล่าด้วยความอัดอั้นตันใจว่า เธออยากเรียน
โรงเรียนใกล้บ้านซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ
เพราะจะได้ช่วยพ่อแม่ทำงาน และเลี้ยงน้องเมื่อมีเวลา
ว่าง แต่พ่อกับแม่อยากให้บีกมาเรียนที่กรุงเทพฯ จะได้
เรียนรู้อะไร ๆ มากขึ้น พ่อกับแม่ตั้งความหวังไว้มาก
จะให้บีกเรียนแพทย์ แม้จะต้องส่งเสียมากเท่าใดก็ยอม
เพื่อบีกจะได้ช่วยพ่อแม่และน้องอีก ๓ คน

เพื่อนของบีกหลายคนก็เรียนจบป.๖ ด้วยกัน
ก็เข้ามาเรียนต่อ ม.๑ ที่ตัวจังหวัดและที่กรุงเทพฯ ใน
โรงเรียนรัฐบาลบ้าง โรงเรียนราษฎร์ที่มีชื่อเสียงบ้าง

บางคนต้องเสียค่าใช้จ่ายมากมาย ที่ร่ำรวยก็ไม่เดือดร้อน แต่พ่อแม่บางคนต้องขายนา ขายที่ดิน เพื่อนบางคน ก็สอบเข้าเรียนต่อไม่ได้ ต้องกลับไปเรียนที่บ้าน

เพื่อนของบักที่เรียนอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ เคยเขียนจดหมายมาเล่าให้ฟังว่า ครูบางคน ที่โรงเรียนของเขาตั้งหน้าตั้งตาขอย้าย บ้างขอย้ายกลับไปภูมิลำเนาเดิม บ้างขอย้ายเข้ากรุงเทพฯ บ้างขอไปศึกษาต่อ บางครั้งไม่มีครูสอน มีครูน้อยคนที่ตั้งใจสอน ให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างจริงจัง ด้านอุปกรณ์การเรียน ก็ขาดแคลน จะเรียนวิชาเลือกตามที่สนใจหรือถนัดก็เรียนไม่ได้ เพราะขาดครูสอนและขาดอุปกรณ์ ไม่เหมือนโรงเรียนในตัวจังหวัด โรงเรียนในตัวจังหวัดก็สู้โรงเรียนในส่วนกลางคือกรุงเทพฯ ไม่ได้ เพราะโรงเรียนในกรุงเทพฯ มีความสมบูรณ์กว่าทุกด้าน ตลอดจนโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงคิดว่าไหนๆ ก็จะต้องหาที่เรียนที่ดีที่สุดให้บุตรหลานของตนแล้ว ก็ย้ายเข้าเรียนต่อที่กรุงเทพฯ เสียเลย

จึงเกิดปัญหาขึ้นมากมาย

ไม่เฉพาะแต่ภาระของผู้ปกครองที่จะต้องสิ้นเปลืองในการส่งเสียมากขึ้น ผู้ที่บรรดานักเรียนเหล่านั้นมาอาศัยอยู่ ก็แบกภาระทั้งค่าใช้จ่ายและการดูแลปกครอง

หลวงพ่ที่วัดบางวัดนั่งถอนใจ
 รราก็แน่น การจรรजरก็ติดขัด.....สารพัดจะเป็น
 ปัญหา

แดงฟังแล้วยิ่งขุ่นใจ ไม่รู้จะโกรธใคร เพราะ
 ไม่รู้ว่าใครสร้างปัญหาขึ้นมา จะได้ตามไปโกรธคนนั้น
 ในที่สุดก็หันมาโกรธบ๊ิก เพราะคนที่ทำให้แดง
 ไม่มีความสุขอยู่ในขณะนี้คือบ๊ิก

แดงลุกขึ้นนั่งชะโงกหน้ามองดูบ๊ิก.....เห็นหลับสนิท
 จิ๊งค่อยๆ ดึงขามมั่งขึ้น ยกขามมาให้พันตัวบ๊ิก มั่งของ
 แแดง.....บ๊ิกไม่มีสิทธิ์จะนอน.....ได้นอนนอกมั่งก็ดีถมไป
 สำหรับส่วนเกิน

แล้วแดงก็ทำอย่างนี้ทุกคืน
 จนกระทั่งค่ำวันหนึ่ง ทุกคนนั่งล้อมวงกินข้าว
 มือเย็นอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาเพราะการกินอาหาร
 ร่วมกัน ทำให้ไม่เปลืองกับข้าว

แม่ทักขึ้นว่า

“บ๊ิก.....ตุ่มอะไรนะแดง ๆ เต็มแขนไปหมด”

แดงมองที่แขนของบ๊ิก เห็นตุ่มสีแดงเล็ก ๆ กระจาย
 เต็มไปหมดตามแขนที่โอบหน้าก็มี แแดงแอบยิ้มอย่างสนใจ

“คงจะเป็นเพราะยุกัดคะคุณป้า บ๊ิกนอนดิน
 หลุดออกมานอกมั่งทุกคืน.....ไม่เป็นไรหรอกคะ” บ๊ิก

ตอบทำสีหน้าว่าไม่เป็นไรจริง ๆ พลาญเคี้ยวข้าวตุ้ย ๆ

“เออ.....มุ้งมันเล็กไป เอาเถอะป้าจะซื้อมุ้งให้อีกหลัง”

“แล้วจะกางที่ไหนล่ะแม่ มุ้งเล็ก ๆ หลังเดียว
กางแล้วก็ไม่มีที่ที่จะเดินอยู่แล้ว” แดงประท้วงเสียงขุ่น

“ตรงหน้าตุ้ก็พอมีที่ว่างนี่” พ่อให้ความเห็น

“บีกก็อึดอัดแย่” ตาลพี่ชายของแดงบ่น “ตรงนั้นนะ
ไม่มีหน้าต่างเลย”

แดงอยากกรีดร้องด้วยความแค้นใจ

ทำไมทุกคนจึงเป็นห่วงบีกเสียจริง

ไม่มีใครนึกถึงแดงเลย ทุกคนคงคิดว่า แดงไม่มี
หัวใจ แม่หันมามองที่แขนของแดง

“ปกติแดงนอนดินนะ แต่ไม่ยกหลุดออกไปนอก
มุ้ง” แม่พูด แดงโกรธจนอึดอัด

คืนนั้น เมื่อบีกล้างถ้วยชามและเก็บกวาดครัว
เรียบร้อยแล้ว จึงย่องเข้ามาในห้องอย่างเคย เห็นแดง
กางมุ้งนอนเงียบ นึกว่าแดงหลับแล้ว จึงปิดไฟออกไป
นั่งดูหนังสือกับตาลและดาวจนกระทั่งถึงเวลานอนจึง
กลับเข้ามาอีก บีกเก็บหนังสือ ໄ໓พระสวดมนต์ แล้ว
เอนตัวลงนอนนอกมุ้ง ใช้ผ้าห่มคลุมโปงกันยุง แต่ตอนดึก
เมื่อหลับหรือพลิกตัว มันคงหลุดออกให้ยุกกัดเช่นเคย

แดงยังไม่หลับ เห็นบีกทำเช่นนั้นก็นึกเสียใจ เพราะบีกต้องรู้ว่า ตนแกล้งให้นอนนอกมุ้งทุกคืนจึงนอนเสียนอกมุ้งเพื่อแดงจะได้ไม่ต้องตื่นขึ้นดิงมุ้งออกจากตัวให้เสียเวลา

บีกที่น่าสงสาร.....ตั้งแต่บีกมาอยู่ด้วย ทำให้ทุกคนสบายขึ้น แม่แทบไม่ต้องทำกับข้าว เพราะบีกช่วยทำและทำอร่อย ยิ่งสัปดาห์แล้ว ทำได้อร่อยเด็ดจริง ๆ ก่อนนี้แดงต้องซักรีดเสื้อผ้าเอง เดียวนี้บีกทำให้ทุกอย่าง แม้แต่รองเท้าผ้าใบและถุงเท้าก็ซักให้ ตาลกับดาวก็สบาย ทุกคนในบ้านจึงชอบบีก

โรงเรียนของบีกอยู่ไกลกว่าโรงเรียนของแดง แต่บีกก็กลับมาถึงบ้านก่อนแดงเกือบทุกวัน กลับมาถึงก็ทำงานช่วงน พอล่วงก็อ่านหนังสือ ทำการบ้าน เล่นกับดาวไม่เล่นกับแดง เพราะรู้ว่าแดงไม่ชอบตน

วันไหนบีกซื้อขนมกลับมาบ้าน จะต้องแบ่งไว้ให้แดงทุกครั้ง

แต่แดงก็ใจดำ ทำกับบีกได้ลงคอ

ดึกแล้ว.....แดงยังนอนไม่หลับ บีกคงหลับไปแล้ว แแดงชะโงกหน้าไปมองได้ยินเสียงยุงบินหึ่ง ๆ อยู่รอบบีก เธอจึงยกชายมุ้งข้ามตัวบีกออกไป ให้บีกเข้ามานอนในมุ้ง แล้วใช้ผ้าห่มกันชายมุ้งไว้ไม่ให้ยุงกัดแขนบีก

แล้วแดงจึงนอนหลับ

พอถึงวันเสาร์ บิ๊กชวนแดงชักมุ้ง เพราะไม่ได้
ชักนานแล้ว แแดงดึงมุ้งที่พับไว้ออกมาคลี่ ดูว่ามัน
สกปรกมากจนต้องซักหรือยัง

แล้วแดงกับบิ๊กก็เห็น..มุ้งเปื้อนเลือด..

จุดสีแดงเป็นหย่อม ๆ หลายแห่ง ตรงชายมุ้ง
บางจุดเป็นสีแดงคล้ำ บางจุดมีสีแดงสด

เด็กทั้งสองมองตากัน

บิ๊กเห็นแววสลดในดวงตาของแดง

“บิ๊ก.....แดงเสียใจ.....แดงเลวเหลือเกิน”

“ไม่เป็นไรหรอกแดง.....ส่งมาบิ๊กจะเอาไปซัก
ให้ออกให้หมด” แแดงส่งมุ้งให้บิ๊ก “ขอโทษนะบิ๊ก.....
ต่อไปนี้แดงจะดีกับบิ๊ก”

บิ๊กยิ้ม เป็นยิ้มที่แสนจะเบิกบาน แล้วหอบมุ้ง
ออกไปซัก

ส่วนแดงเข้าไปหาแม่ในห้อง เห็นแม่นั่งปะกางเกง
ของพ่อ แแดงเข้าไปนั่งใกล้ ๆ

“แม่คะ.....ก็ไหนแม่ว่าจะซื้อมุ้งให้บิ๊กไฉะคะ”

“อ้าว.....ก็ไหนแดงว่าไม่มีที่จะกางไฉะจ๊ะ”

แดงถอนใจ “แม่ไม่เห็นมุ้งของเราเปื้อนเลือด
แดงไปหมด”

“เลือดบิกนะซี.....เขานอนตื่นมากหรือลูก” แดง
ไม่ตอบ แต่อ้อนวอน “แม่ซื้อถุงอีกหลังนะคะสงสารบิก”
แม่เจียบ

“นะแม่นะ” แดงออก

แม่ถอนใจ “ถ้าซื้อก็ต้องเป็นเดือนหน้า เดือนนี้
แม่ไม่มีเงินแล้ว” แดงถอนใจบ้าง ไม่รู้จะทำอย่างไร
จึงนั่งดูแม่ปะกางเกงอยู่เจียบ ๆ

เมื่อแดงกลับจากโรงเรียนมาถึงบ้านตอนเย็น
วันหนึ่ง เห็นบิกกับดาวนั่งดอกตะปูโป๊ก ๆ อยู่ข้างบ้าน
จึงเข้าไปดู

ทั้งสองกำลังช่วยกันดอกตะปูบนไม้ซีกซึ่งประกบ
ขอบแผ่นลวดตาข่ายรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดเท่าบาน-
หน้าต่าง ที่ทำเสร็จแล้ววางซ้อนกันอยู่หลายแผ่น

“บานมุ้งลวดปิดประตู หน้าต่างบ้านโง่ละแดง”
บิกเงยหน้าขึ้นบอก

“พี่แดง ไปเปลี่ยนผ้าแล้วมาช่วยกัน จะได้เสร็จ
เร็ว ๆ” ดาวชวน แดงไม่รอช้า เข้าไปเก็บกระเป๋าทิ้งสี่
เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วออกมาช่วยบิกกับดาว

“บิกจะปิดหน้าต่างได้อย่างไรจ๊ะ ใช้ตะปูตอกติด
เลยหรือไง” แดงถาม พอลงเข้าช่วยขมิขมัน

“คุณลุงกับพี่ตาลกำลังไปซื้อบานพับประตูกับตัว

พลาสติกที่ปิดบานมุ้งลวดจะ วันนี้เราอาจจะลองติดดู
สักบานสองบาน” บิ๊กตอบ

“บิ๊กไปเอาแผ่นลวดตาข่ายนี้มาจากไหน”

“พ่อโชคดี ขายนมันได้กำไร เลยส่งเงินมาให้คุณป้า
และให้บิ๊กด้วย คุณป้าจะซื้อมุ้ง บิ๊กว่าทำมุ้งลวดดีกว่า
เพราะที่จะกางมุ้งก็ไม่มี ถ้าเป็นมุ้งลวด เราจะนอน
ที่ไหนก็ได้ แต่ถ้าไปจ้างเขาทำก็แพง บิ๊กเลยใช้วิธีนี้
ถูกกว่าเยอะและใช้ได้ดี จะถอดออกหรือปิดเมื่อไหร่ก็ได้
ทำความสะอาดก็ง่าย พี่ตาลกับตาวก็ช่วยกัน พอดี
คุณลุงมาพบก็เลยช่วยกันใหญ่” บิ๊กอธิบายเสียยืดยาว
ด้วยน้ำเสียงแจ่มใส ว่าเรื่อง

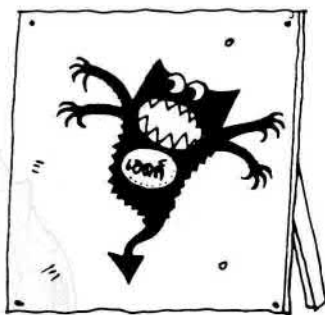
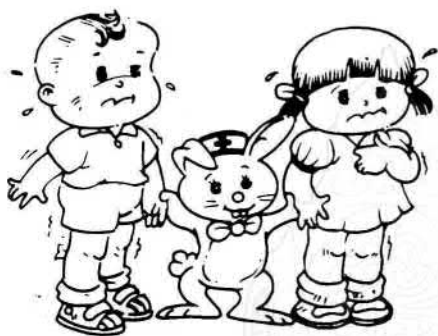
“แล้วเราก็ไม่ต้องนอนมุ้งเปื้อนเลือด อีกต่อไป”
แดงพิมพ์ว่า

“บิ๊กทำให้แดงลำบาก ต้องแบ่งมุ้ง แบ่งที่ให้อีกอยู่
บิกก็พยายามแก้ปัญหา คิดทุกวันจนทำได้สำเร็จวันนี้
ที่วันหยุด บิ๊กขออนุญาตคุณป้าทำสัมดำขายที่หน้าบ้าน
ของเรา แล้วเราก็จะได้เงินซื้อกับข้าวเพิ่ม ดีไหมจะแดง”

แดงตื่นตันใจ นึกถึงเพื่อนนักเรียนต่างจังหวัด
ที่ต้องเข้ามาอาศัยคนอื่นอยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อเรียน
หนังสือ ได้แก้ปัญหาให้กับตัวเองและผู้ที่เขาอาศัย
อยู่เหมือนอย่างบิก ไหมหนอ?

เอดส์

เรื่อง วิภา ตันทุลพงษ์
ภาพ ชีระ นาคจีน

เอดส์คืออะไร

เอดส์คือโรคของภูมิคุ้มกันบกพร่อง เอดส์ Aids มาจากคำว่า Acquired immune deficiency Syndrome เป็นกลุ่มอาการที่เกิดจากไวรัส HIV (ฮิวแมนอิมมูโนดี ฟิเซียนซีไวรัส) ซึ่งเมื่อเข้าสู่ร่างกายของมนุษย์แล้วจะทำลายภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้บุคคลนั้นเกิดเชื้อโรคอื่นๆ ได้ง่ายแม้กระทั่งเชื้อซึ่งโดยปกติแล้วจะไม่ใช่อันตรายกับมนุษย์เลย นอกจากนี้ผู้ป่วยยังอาจมีอาการของโรคมะเร็งบางชนิด และอาจจะเสียชีวิตในที่สุด

ใครบ้าง

ที่จะมีโอกาสรับเชื้อเอดส์

๑. หญิงหรือชายอาชีพพิเศษ
๒. เกย์โดยเพศนิสย
๓. คนติดยาเสพติดที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน
๔. ผู้ที่ชอบร่วมเพศสำสอน
๕. ผู้ที่โลหิตแข็งตัวช้า
๕. ผู้ที่ได้รับโลหิตจากผู้บริจาค โดยไม่ได้

รับการตรวจก่อน

๗. ลูกที่เกิดจากพ่อหรือแม่ที่มีเชื้อเอดส์ไวรัส

การแพร่กระจายของโรค

ขณะนี้เป็นที่แน่ชัดแล้วว่า การติดต่อของโรคเอดส์เป็นไปได้ ๓ ทางหลักๆ ได้แก่ การติดต่อโดยทางเพศสัมพันธ์ การติดต่อโดยทางเลือดและผลิตภัณฑ์ของเลือด หรือการใช้เข็มและกระบอกฉีดยาร่วมกัน และวิธีสุดท้ายคือ การติดต่อจากมารดาสู่ทารกเท่านั้น ส่วนวิธีการอื่นๆ ที่มีผู้สงสัย และตั้งข้อสงสัยเกตนั้น ยังยืนยันว่าไม่ใช่วิธีการที่จะแพร่โรคนี้ได้

การป้องกันตัว

ให้ปลอดภัยจากเอดส์

ขณะนี้นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกต่างพยายามศึกษาวิธีป้องกันอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากไวรัสที่เป็นสาเหตุของเชื้อนี้มีความไม่แน่นอน ทำให้การคิดค้นวัคซีนที่เหมาะสมจำเป็นต้องใช้เวลา

เนื่องจากยังไม่มีวัคซีนในการป้องกันโรค และยังไม่มียาที่จะใช้ในการรักษาให้หายได้ การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ จึงต้องใช้วิธีการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เรื่องโรคเอดส์ ตลอดจนวิธีการป้องกันแก่ประชาชนให้ทราบวิธีป้องกันตนเองจากการติดโรค การไม่สำส่อนทางเพศ การใช้ถุงยางอนามัย การเลิกใช้เข็มและกระบอกฉีดยาร่วมกันโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และการตรวจสอบเลือดและผลิตภัณฑ์เลือดก่อนให้กับผู้ป่วย.

“เยาวชนไทย ในวันนี้”

อิสระ เสียงเพราะดี
ธวัชชัย พิกุลแก้ว

เรียนดี กีฬาเด่น บำเพ็ญประโยชน์ เป็นคุณสมบัติ ของเยาวชนไทยในวันนี้สมควรที่จะได้จารึกไว้เป็นเกียรติประวัติและเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนรุ่นหลังต่อไป

ในปีที่ผ่านมาเยาวชนไทย ได้สร้างชื่อเสียงและเกียรติยศให้ปรากฏแก่ ทั่วโลกได้รับรู้และรู้จักประเทศไทยในหลายๆ ด้าน

การแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิก ครั้งที่ ๓๐ ณ ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๒๔ กรกฎาคม

๒๕๓๒ ประเทศไทยได้ส่งเยาวชนของเราเข้าร่วมแข่งขันเป็นครั้งแรก ซึ่งมีเยาวชนจากทั่วโลกเข้าแข่งขันในครั้งนี้อย่างน้อย ๓๐๐ กว่าคน จาก ๕๑ ประเทศ สิ่งที่เราไม่เคยคิดกันมาก่อนได้เกิดขึ้น นั่นคือนายไพศาล นาคมหาสาสินธุ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา ได้รับรางวัลเหรียญทองแดง นายพัฒนพงษ์ เหล่าสุวรรณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น และ นายสมพร ชาญประจักษ์วัฒน์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้รับรางวัลเกียรติคุณประกาศ จากการแข่งขันในครั้งนี้อย่างเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง สำหรับเยาวชนคนเก่งของเราที่มีความสามารถไม่แพ้ชาติใดในโลก และสิ่งที่น่าภาคภูมิใจอย่างหาที่สุดมิได้ก็คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ทรงบริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ และทรงให้การสนับสนุนมาโดยตลอด นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นพ้นหาที่สุดมิได้

การแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ผ่านมานี้ ประเทศมาเลเซีย อิรัช โปธิพานิชและศรีสุวรรณ ภู่วิจิตร เป็นเยาวชนดีเด่นที่อยากจะแนะนำให้น้อง ๆ ได้รู้จัก

อิรัช โปธิพานิช เป็นคนกรุงเทพฯ เกิดเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๑ เริ่มฝึกกีฬาโยมมาสติเป็นครั้งแรกเมื่ออายุ ๘ ขวบ ที่สนามกีฬาในร่มหัวหมาก โดยมีอาจารย์คำนึง อมรรักษ์เป็นผู้ฝึกสอนให้

ได้รับรางวัลในประเทศครั้งแรกจากกีฬาเยาวชน สำหรับรางวัล
ในต่างประเทศครั้งแรกได้รับจากกีฬายิมนาสติกนักเรียนอาเซียน
ที่ประเทศสิงคโปร์ และรางวัลล่าสุด ๖ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน
๑ เหรียญทองแดง จากกีฬาสีเกมส์ครั้งล่าสุด ที่ประเทศมาเลเซีย

ธีรัช กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๔ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในเวลาปกติเขาจะฝึกซ้อมยิมนาสติกทุกเย็นหลังเลิก
เรียน แต่ถ้าเป็นช่วงเข้าค่ายเก็บตัว เขาจะฝึกซ้อมตั้งแต่ ๕ โมงเย็น
ไปจนถึง ๔-๕ โมง โดยมีคุณพ่อคุณแม่เป็นผู้ให้การสนับสนุนอย่างดี
มาโดยตลอด กับรางวัลที่ได้รับ ธีรัชกล่าวว่า มีความภูมิใจเท่ากัน
ทุกครั้ง ที่ได้ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ

สำหรับอาการบาดเจ็บที่เท้าจากอุบัติเหตุเมื่อซีเกมส์ครั้งที่
แล้วนั้น อาการดีขึ้นแล้วแต่ยังไม่หายดีนัก คงต้องใช้เวลาบ้าง ธีรัชคิดว่า
คงจะเล่นยิมนาสติกนี้ต่อไปอีกประมาณ ๒ ปี นั่นคือรวมถึงซีเกมส์
ครั้งต่อไป ในขณะที่ก็ช่วยฝึกรุ่นน้องๆ เพื่อค้นหาตัวแทนสร้างชื่อเสียง
ให้ประเทศชาติต่อไป

ธีรัชขอฝากข้อคิดถึงเด็กๆ ทุกคนว่า เมื่อเกิดมาแล้ว ต้อง
พยายามต่อสู้ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าสุดท้ายจะแพ้หรือชนะก็ตาม ที่
สำคัญต้องสู้จนสุดความสามารถเสียก่อน

ศรสวรรค์ ภู่วิจิตร หรือน้องอาย เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์
๒๕๑๖ เป็นคนกรุงเทพฯ โดยมีคุณพ่อคุณแม่เป็นผู้ริเริ่มให้เรียน
ว่ายน้ำตั้งแต่อายุ ๖ ขวบ และมีอาจารย์วรพงศ์ พัชรวิทย์ เป็นผู้

ฝึกสอนให้ ต่อมาจากการชักชวนของอาจารย์วรรณะ ส่งอาจารย์กุล
 ศรสวรรค์ได้เข้าสังกัดสโมสรชมะสิริอนุสรณ์ เริ่มฝึกเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ
 อย่างจริงจัง และเข้าแข่งขันกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยเริ่ม
 จากกีฬาภายในของโรงเรียนชมะสิริอนุสรณ์ ได้รับเหรียญทองแดง
 จากกีฬาว่ายน้ำ ประเภทว่ายกบ และกวาดรางวัลเรื่อยมาจากการ
 แข่งขันอื่นๆ เช่น การแข่งขันชิงแชมป์สระจุฬารักษ์ การแข่งขัน
 ราชนาวิ การแข่งขันชิงแชมป์สโมสร การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
 การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ฯลฯ สำหรับการแข่งขันในต่างประเทศนั้น
 ครั้งแรกที่สิงคโปร์ แม้จะพลาดรางวัล แต่ก็ได้ถึงอันดับที่ 4 ซึ่งต่อมา
 ในการไปแข่งขันต่างประเทศอีก ๔-๕ ครั้งนั้นก็ได้รับรางวัลมาทุกครั้ง
 ล่าสุดคือ ๒ เหรียญทอง จากการแข่งขันซีเกมส์ที่มาเลเซีย

ศรสวรรค์ ใช้เวลาฝึกซ้อมว่ายน้ำทั้งเข้าก่อนเรียน และเย็น
 หลังเลิกเรียนโดยมีคุณพ่อคุณแม่เป็นผู้ดูแลและให้การสนับสนุนทั้งหมด
 ไม่ว่าจะเป็นกำลังใจหรือค่าใช้จ่ายต่างๆ ทั้งค่าสระ และอาจารย์
 ผู้ฝึกสอน ศรสวรรค์มีความภูมิใจมากที่ได้มีโอกาสทำชื่อเสียงให้กับ
 ประเทศชาติและอยากจะฝากถึงน้องๆ เพื่อนๆ ทุกคนว่า เมื่อยัง
 เป็นเด็กอยู่ ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ควรจะเล่นกีฬา
 ดีกว่าไปเที่ยว เช่น กีฬาว่ายน้ำ นอกจากจะให้ประโยชน์ด้าน
 การออกกำลังกายทุกส่วนของร่างกายแล้ว ถ้าหมั่นฝึกซ้อมให้
 เก่งๆ ก็อาจจะมีโอกาสสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้

เขาวชนไทยผู้โชคดี

พงษ์ศักดิ์ หมื่นไฉน (น้องเบิร์ด) เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๗ ตาบอดทั้งสองข้าง แม่จ้างยายแก่ๆ เลี้ยง แล้วก็หนีไป จ้างพ่อแม่ไม่ได้ น้องเบิร์ดอยู่ในอุปการะของยายที่มีฐานะยากจนมาก จึงกลายเป็นเด็กเร่ร่อน ถูกทอดทิ้ง จนกระทั่งปี ๒๕๒๘ จึงได้เข้าอยู่ในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพ ปากเกร็ด จ.นนทบุรี เข้าเรียนพิเศษเด็กตาบอดปี ๒๕๒๙ เริ่มเรียนชั้นอนุบาลของโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ เรียนจบชั้น ป.๑ ถึงกลางปีก็ลาออก มาฝึกอาชีพทำไม้แขวนเสื้อ พร้อมกับเข้าชั้นเรียนพิเศษเด็กตาบอด สอบเทียบชั้น ป.๓ ขณะนี้ได้รับทุนเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และกำลังฝึกร้องเพลงประสานเสียงอยู่

น้องเบิร์ดได้มีโอกาสไปอเมริกา พุดคุยและจับมือกับประธานาธิบดี บุชแห่งสหรัฐอเมริกา ได้ร้องเพลงต้อนรับนางงามจักรวาล ทำให้โลกทั้งในความสามารถและความกล้าแสดงออกของน้องเบิร์ด เด็กตาบอดชาวไทยเป็นอย่างมาก

น้องเบิร์ดภูมิใจมากที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย และมีศาสนาพุทธ เป็นศาสนาประจำชาติ น้องเบิร์ดได้ยึดถือคำสอนที่ว่าจงพอใจในสิ่งที่มีอยู่ ทำให้น้องเบิร์ดพอใจ สิ่งที่ได้รับและยังได้ขบคิดที่ว่า สิ่งใดที่ได้มาก็ต้องสูญหายไป คนเราเกิดมาดีหรือจนก็ต้องตายทุกคน แม้แต่ทศกัณฐ์ซึ่งหลงตัวเองว่าจะไม่ตาย จึงประพาศิตัว สร้างความ

เดือดร้อนให้กับชาวโลก แต่ในที่สุดก็ต้องตาย...และได้ฝากเรื่องนี้เป็นข้อคิดสำหรับทุก ๆ คน ขอให้ทำแต่ความดี

เนื่องในวันเด็กปี ๒๕๓๓ น้องเบิร์ดขอให้พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคน โดยเฉพาะคนที่มียาร่างกายปกติสมบูรณ์ดีทุกอย่าง ให้พยายามต่อสู้เอาชนะอุปสรรคใด ๆ ที่เกิดขึ้น อย่าท้อแท้ หากเมื่อใดเกิดความรู้สึกท้อถอย ให้ดูเด็กพิการเช่นเขาเป็นตัวอย่าง

น้องเบิร์ดเป็นคนไม่ชอบความเจ็บ เพราะความเจ็บเหงาทำให้เขากลัวและคิดอะไรในแง่ร้าย น้องเบิร์ดจึงชอบร้องเพลงอยู่เสมออีกไม่นานเราก็คงได้ยินเสียงเพลงจากน้องเบิร์ด เพราะน้องเบิร์ดได้เซ็นสัญญาร้องเพลงบันทึกเทปกับทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ เรียบร้อยแล้ว

โยธวาทิตแชมป์โลก นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เริ่มจัดให้มีการประกวดวงดุริยางค์ลูกเสือ เมืองในงานฉลองวันเด็กแห่งชาติประจำปี ๒๕๒๔ โดยการริเริ่มของศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญสม มาร์ตินอดีตปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในครั้งนั้นมีวงดุริยางค์เข้าร่วมประกวดเพียง ๕ วง เท่านั้น และในปีต่อมาได้เปลี่ยนเรียกชื่อใหม่ว่า “การประกวดวงโยธวาทิต”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานถ้วยรางวัลสำหรับวงโยธวาทิตที่ชนะเลิศประจำปีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้นมา ทำให้การประกวดวงโยธวาทิตแพร่ขยายไปทั่วประเทศ โดยได้ดำเนินการจัดประกวดรอบแรกระดับเขตการศึกษาทั่วประเทศ ส่วนรอบสองเป็นการประกวดชิงถ้วยพระราชทาน

ถือเป็นการประกวดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยซึ่งมีโรงเรียนจาก
เขตการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งเขตการศึกษากรุงเทพมหานคร ผลัดกัน
เป็นผู้ชนะเลิศแห่งประเทศไทย

วงโยธวาทิตโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มก่อตั้งวงครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๗
เรียกว่า วงแตรวง ในครั้งนั้นมีเครื่องดนตรีเพียง ๑๖ ชิ้น ปี พ.ศ.
๒๔๙๔ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นวงดุริยางค์ลูกเสือ และได้เปลี่ยนชื่อเป็น
วงโยธวาทิต ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ด้วยการเอาใจใส่อย่างจริงจังของ
ผู้บริหาร ความร่วมมือร่วมใจของครู-อาจารย์ และนักเรียน วง
โยธวาทิตของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยก็ประสบความสำเร็จสูงสุดในปี
พ.ศ. ๒๕๓๑ คือ ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยรางวัล
พระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และรางวัลชนะเลิศการ
บรรเลงดนตรีสนามยอดเยี่ยมอีกรางวัลหนึ่งด้วย และในปี พ.ศ.
๒๕๓๒ วงโยธวาทิตของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยก็ได้รับเชิญจาก
คณะกรรมการดำเนินการจัดประกวดดนตรีแห่งโลก ครั้งที่ ๑๑
ณ เมืองเกอร์กาเด ประเทศเนเธอร์แลนด์ ให้เข้าแข่งขันดนตรีโลก
ในครั้งนี้ด้วย ในนามของประเทศไทย ซึ่งการแข่งขันมีทั้งหมด ๓
ประเภท คือ

การบรรเลงดนตรีสนาม (Marching)

การแปรขบวน (Display)

การนั่งบรรเลง (Concert)

ในการแข่งขันครั้งนี้ วงโยธวาทิตของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย ได้สร้างชื่อเสียงและเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ที่สุดให้กับประเทศไทย เป็นการประกาศให้ชาวโลกได้รับรู้ว่า ในด้านดนตรีของประเทศไทยนั้น มีมาตรฐานสูงระดับโลก และได้รับการยอมรับจากทั่วโลกอย่างดียิ่ง นั่นคือ จากวงโยธวาทิต จำนวน ๒๒๓ วง ของ ๒๙ ประเทศ ที่ส่งเข้าแข่งขัน วงโยธวาทิตของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย

ได้รับรางวัลที่ ๑ เหรียญทองการบรรเลงดนตรีสนาม (Marching)

ได้รับรางวัลที่ ๑ เหรียญทองแปรชบวน (Display)

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ เหรียญเงินการนั่งบรรเลง (Concert)

และได้รับรางวัลคะแนนรวมยอดเยี่ยมหรือเดย์ไพร์ซ (Day prize) ของโลกในครั้งนี้

นับเป็นความสำเร็จที่น่าภาคภูมิใจสำหรับเยาวชนและคนไทย ทุกคนเป็นอย่างยิ่งมิใช่หรือ

ผู้จัดทำ
ผู้จัดทำ

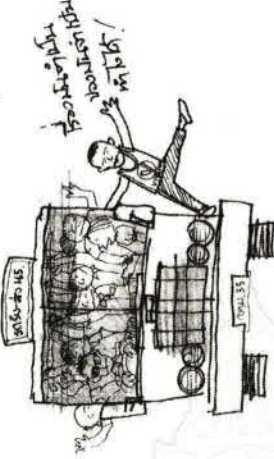
กส/เมจิ.....ที่จัด

ขอคนเก่า แบบไทยๆ

ตามไป... มีที่จัด
กส/เมจิ... มีที่จัด
ที่จัด... มีที่จัด
กส/เมจิ... มีที่จัด

กส/เมจิ (พริ้ม)

1. กส/เมจิ
กส/เมจิ... มีที่จัด
กส/เมจิ... มีที่จัด

กส/เมจิ... มีที่จัด
กส/เมจิ... มีที่จัด
กส/เมจิ... มีที่จัด

ฝึกสมอง..ลองคนเก่ง

๑. อะไรรอๆ ไปอยู่ข้างหน้า อยู่ข้างหลัง ตัดหัวตัดหางตรงกลางยาวๆ
๒. อะไรรอๆ ขยุกๆ เอานิ้วเข้า เขย่าๆ เอานิ้วออก
๓. อะไรรอๆ สองตีนชี้ฟ้า ก้มหน้าลงดิน ข้างหน้าไม่ได้เหยียบ

2 โฉวชาย

นักกีฬาวอลเลย์บอลชาย

ดาร์ลิสริ่ง: กี!แม่โ
 ๑๐๐ ลีทว น้อวอวอแม่โ
 "แม่โ-ลีทว"
 แม่โให้คำรักก่อนสังจ:ให้แม่โ

โผงต่อแม่โแม่โ!

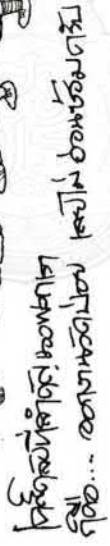
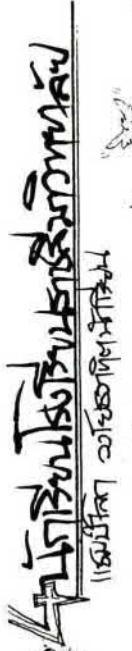

3 โฉวเด็ก

ดูแม่โให้ชื่อ! โผงต่อแม่โ!

ดาร์ลิสริ่ง: โผงต่อแม่โ!
 กีโผง: โผงต่อแม่โ!
 โผงต่อแม่โ!
 โผงต่อแม่โ!

๔. อะไรเอ๋ย ตัวงมิจุดสุดสงสัย ตัวขิดมิจุดเพราะตกใจ
๕. อะไรเอ๋ย สีสายยานโดงแดง ข้างนอกร้องเพลง ข้างในร้องไห้
๖. อะไรเอ๋ย หีบใส่ผ้าเหลือง กุญแจทั้งเมืองไขไม่ออก

๘. อะไร่อย ข้างนอกสุกใส ข้างในเป็นเอ็น ไม่หอมไม่เหม็นไม่ยาวไม่สั้น โคนเปียก ปลายแดงเป็นไฟ

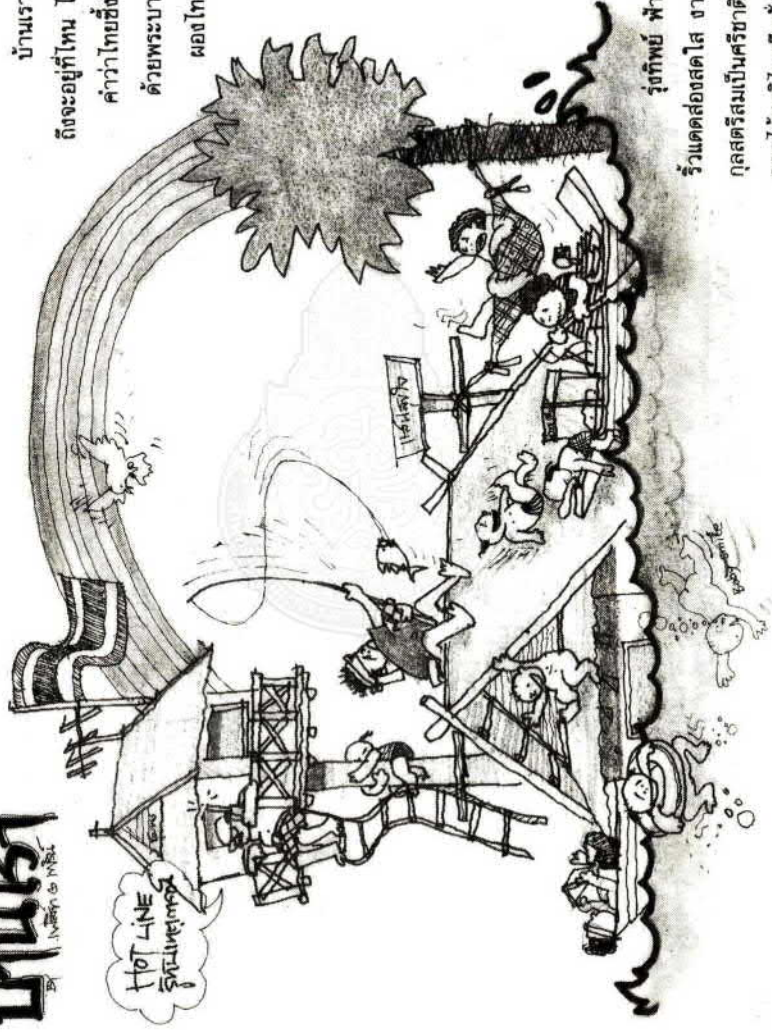
๙. อะไร่อย เลือดเดินหน้า กระบืออดตามหลัง เลือดจางยังตามหลังกระบือ

เฉลย.. ๑. กวาง ๒. บัวปาก ๓. ค้างคาว ๔. เครื่องหมาย?! ๕. กล่อมตักโนเบล ๖. ไชย

๗. วัว ๒ ตัวลากเกวียน ๘. เกียนจุดไฟ ๙. ส.ค.ส. ครีป.

(จาก...อะไรเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย มณฑล ราชอินทรา)

บ้านเรา แสนสุขใจ
ถึงจะอยู่ที่ไหน ไม่สุขใจเหมือนบ้านเรา
คำว่าไทยซึ่งใจเพราะใช่ทาสเขา
ด้วยพระบารมีล้นเกล้า
ผองไทยเราร่วมเย็นสุขสันต์

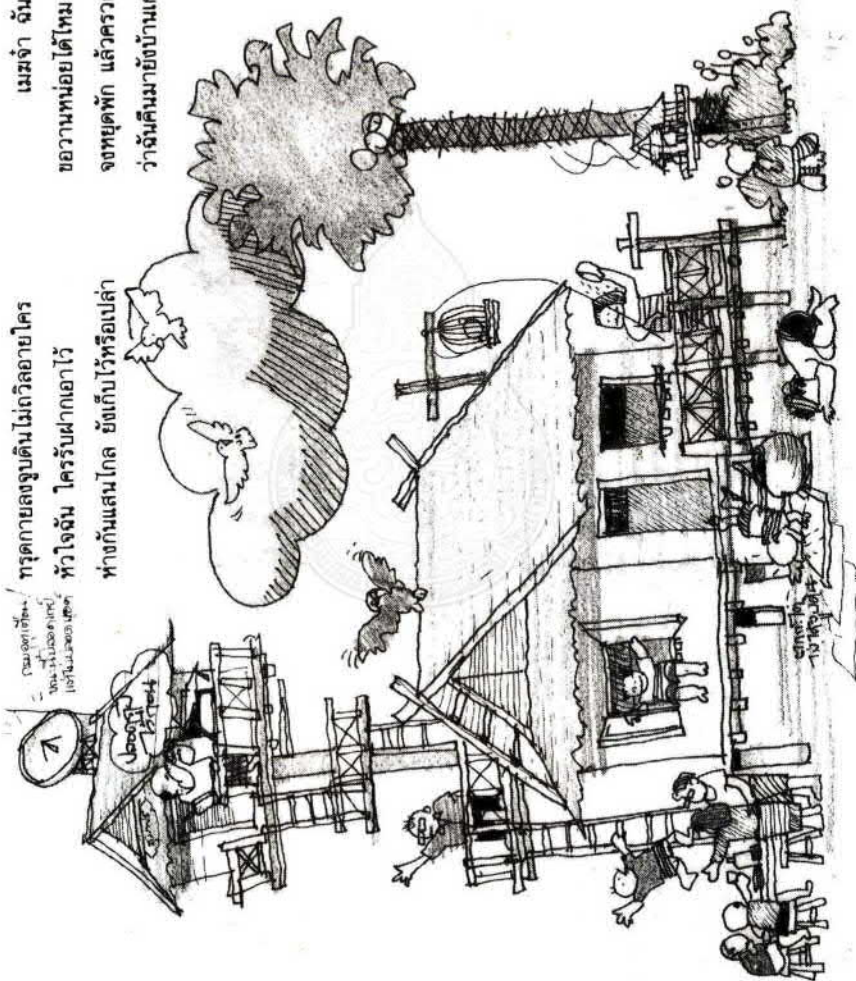

รุ่งทิพย์ พำลิมทอง
รื้อแควดสองสอไล งามถูกใจมิไผ่น
กุลสตรีสมเป็นศรีชาติเจ็ดจัน
ดอกไม้ชาติไทยยี่ดมัน หอมทุกวันระบือไกล

เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง
ที่จริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง
ที่จริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง

ทรุดกายลงจุดดินไม่ไกลจากใคร
หัวใจฉัน ใครรับฝากเอาไว้

ห่างกันแสนไกล ยังเก็บไว้หรือเปล่า

แม่จ๋า ฉันว่าหัวใจ
ขอวานหน่อยได้ไหม ลอยส่งไปยัดบ้านเขา
จงหยุดพัก แล้วควรยอมรับจากกับเขา
ว่าฉันคืนมายังบ้านเก่า ขอยึดเอาไว้เป็นเรือนตาย

บ้านของเรา

บ้านคือวิมานของเรา เราซื้อเราเช่า
เราปลูกของเราตามใจ ย่อมเป็นสถาน
กิพย์วิมานพอหาได้ เป็นที่เกิดที่ตาย ที่เรา
สร้างไว้คอยท่า บ้านคือวิมานของคน ถึงแม้
ยากจนก็ต้องดิ้นรนอย่าจนปัญญา หากบ้าน
สักหลังที่พอประทังชีวา เพื่อสนิทในนิทรา
ให้ตื่นมามองโลกขึ้นใจ

บ้านฉันมีเพลงฉันให้ฟัง มีเสียงระฆัง
จากกังสดาลฝรั่งไป มีสวนไม้ดอกผลิบาน
ก้านกอช่อใบ มีความรัก มีน้ำใจ มีให้อภัย
มีกรุณา บ้านคือวิมานของเรา ยามพบ
ความเศร้ารีบกลับบ้านเราจะเปรมปรีดา
เพราะบ้านมีรัก น้ำใจอภัยกรุณา คอยเราอยู่
ทุกเวลา ในชายคาเขตบ้านของเรา

เยาวชนไทยวันนี้... ศรสวรรค์ ภู่วิจิตร (น้องอาย) กับความสำเร็จ

กิจกรรมวันเด็ก

ปี 2532

ที่ไหน ๆ...

กีฬาวชนไทย

นี่คือ...บ้านเรา 2533

คณะกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือวันเด็ก

ประจำปี ๒๕๓๓

นายมงคล ศรีไพรวรรณ	ประธานอนุกรรมการ
ศาสตราจารย์คุณหญิงแมนมาส ขวลิต	รองประธานอนุกรรมการ
นายล้วน รอดทอง	รองประธานอนุกรรมการ
นายเสริม สุพรรณกุล	อนุกรรมการ
ศาสตราจารย์คุณหญิงศรีนาถ สุริยะ	อนุกรรมการ
นายสมพงษ์ พลະสุรย์	อนุกรรมการ
นางฐะปะนีย์ นาครทรรพ	อนุกรรมการ
นางรัชนี ศรีไพรวรรณ	อนุกรรมการ
นางสาวรส วังคังอยู่	อนุกรรมการ
นางสาววิไล เกษชนก	อนุกรรมการ
นายสุจินต์ แยมแพ	อนุกรรมการ
นางกรองแก้ว เงินศรี	อนุกรรมการ
นายสมัย สุทธิธรรม	อนุกรรมการ
นายถวัลย์ มาศจรัส	อนุกรรมการ
นางสรรพพร แต่งสกุล	อนุกรรมการ
นางวิภา ดัณฑุลพงษ์	อนุกรรมการ
นางสาวแพรวพรรณ เกิดโกศา	อนุกรรมการ
นายธวัชชัย พิกุลแก้ว	อนุกรรมการ
จำเอกหญิงนันทวรรณ มาสอาด	อนุกรรมการ
นายสุนทร หมีทอง	อนุกรรมการและเลขานุการ
นางพรทิพย์ นาคเรือง	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายอิสระ เสียงเพราะดี	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสมสุข สดาวร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวเรณู ศิริขวัญชัย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ปีพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

เด็กเอ๋ยเด็ก อันปฐพีที่เราอยู่
รวมเป็นหมู่บ้านตำบลคนอาศัย
แน่นกันดารหรือรกร้างหรือห่างไกล
เล็กหรือใหญ่ก็แผ่นดินถิ่นของเรา
ขอจงคิดพัฒนาอย่าทิ้งถิ่น
แม้สู้ดินสู้ฟ้าไปไม่อับเฉา
งานทุกอย่างต้องใจรักทั้งหนักเบา
อย่าขลาดเขลาใจทศูไม่สู้เอ๋ย.....

จาก...แนวหนังสือ